Statura Unui Om Perfect

Este plăcut să fim înapoi în Tabernacol din nou în această dimineaţă. O graţioasă bună dimineaţa la voi toţi. Şi eu sînt încredinţat că aceasta va fi o zi măreaţă pentru noi toţi în prezenţa Domnului nostru. Iar acum, eu am o lecţie în dimineaţa aceasta. Eu vreau să intru chiar direct la această lecţie deoarece ea este o . . . Eu cred că ea este importantă, şi să feresc mulţimea de la a fi aşa indispusă voi ştiţi . . . trebuie să stea mult, şi mulţi stau în picioare. Eu voi merge chiar direct în lecţie.

Iar acum, deseară eu vreau să vorbesc asupra subiectului despre *Călăuza Vieţii Mele*. Şi eu sper că mulţi care pot . . . atît de mulţi cîţi pot fi, vor fi prezenţi la timpul acela pentru deseară. Oricum, dacă voi aveţi o biserică a voastră proprie, noi sîntem . . . desigur noi vrem ca voi să fiţi la biserica voastră. Aceea este datoria voastră: să fiţi acolo, unde este postul vostru de datorie, să lăsaţi lumina voastră să strălucească.

Acum, noi continuăm să sperăm că de fiecare dată cînd noi venim înapoi noi vom avea loc puţin mai mult pe aici. Dar noi avem dificultăţi cu acesta, oh pretutindeni. Acel Comitet de Administratori cu siguranţă că au răscolit în fiecare lucru. Ei au trimis spre un loc; ei îl aprobă; apoi îl trimit altundeva şi îl opun, şi îl trimit înapoi; ei îl aprobă aici, şi înapoi . . . oh, ce timp am avut noi. Dar voi ştiţi, Satan este întotdeauna un luptător împotriva a ceea ce este drept. Doar amintiţi-vă, voi aveţi întotdeauna dreptate despre . . .

Eu mă întrebam unde erai tu, Anthony, (eu nu l-am văzut . . . l-am întîlnit pe tatăl tău,) şi am privit peste audienţă; el a zis că tu şedeai acolo. Noi sîntem fericiţi să te avem pe tine şi pe tatăl tău aici cu noi—Fratele Milano din New York. Eu sper . . . mergînd peste mări de data aceasta eu pot să iau o altă "săritură" afară din New York, acolo afară pe undeva, dacă va voi Domnul.

Şi astfel noi sîntem foarte fericiţi pentru fiecare din voi. Tocmai bine, ca voi să fiţi aici. Şi noi am avut un timp grozav seara trecută, sau cel puţin eu am avut. Eu nu am avut . . . *Isaia în Templu*.

...şi dimineaţa aceasta noi vrem să vorbim asupra subiectului, sau să învăţăm mai degrabă, dacă noi putem, *Zidind Tabernacolul Viu...*, *Zidind Tabernacolul Viu al Locului de Locuinţă al Viului Dumnezeu: Omul Perfect*—Tabernacolul Viu al Dumnezeului celui Viu, unde El locuieşte.

Eu înţeleg că ei au unele din aceste cîntări bune aici, şi eu nu ajung să le aud. Iar deseară eu voi încerca să ajung aici jos. Soţia mea mi-a spus despre un Frate Ungren, (eu cred că era numele lui) de jos în Tennessee. Acum, el a fost aici seara trecută. Eu nu-l văd în această dimineaţă, dar eu presupun că el este aici pe undeva. Şi mi-ar place să-l aud cîntînd deseară, dacă eu pot, că fie *Jos Din Slava Sa* sau *Ce Mare Eşti Tu*. Mi-ar place să aud asta. La cîţi v-ar place să auziţi pe Fratele Ungren cîntînd? Oh, mie îmi plac cîntările bune. Şi Meda a spus că el avea un fel de bariton, şi aceasta îmi aminteşte de Fratele nostru Baxter. El este un cîntăreţ, deasemeni, aşa cum noi toţi ştim. Şi *Jos Din Slava Sa* sau *Ce Mare Eşti Tu*, eu cred că eu l-am localizat acum acolo...Va fi aceasta în regulă, Frate Ungren, deseară, dacă tu vrei? Dacă stai aici. O să încerci tu să rămîi pentru serviciul de seară? Păi, eu îţi spun, cum va fi aceasta dacă noi...Eu nu vreau să cauzez cuiva vreo divergenţă, dar de ce nu atunci, dacă el ar vrea în decursul timpului celor Şapte Peceţi cînd noi predicăm asta, dacă tu ai veni, mi-ar place să o pun pe bandă, vedeţi voi, să o luăm: *Ce Mare Eşti Tu,* şi deasemeni *Jos Din Slava Sa* în timpul acela?

Oh nu este aceasta minunat să slujim pe Domnul? Eu nu ştiu ce aş face dacă eu nu eram un Creştin. Este doar aşa de bine să fii un Creştin; eu doar simt că-mi vine să sar în sus şi-n jos strigînd pînă la înălţimea glasului meu. Să fii un Creştin—gîndiţi-vă la aceasta. Toţi ancoraţi deoparte în Cristos.

Eu ştiu că eu chem greşit numele acestui om de fiecare dată—fie că este "S.T.," sau "T.S.," sau ceva de felul acesta) Sumner—Fratele Sumner. Eu vreau să-i mulţumesc lui şi la scumpa lui soţioară. Eu cred că ea a folosit cam, se pare că în jur de şase luni să bată la maşină aceste Şapte Epoci ale Bisericii, şi acum noi le avem înapoi bătute la maşină, gata pentru verificare, şi să meargă în formă de carte—cele Şapte Epoci ale Bisericii. Sora Sumner, oriunde ai fi tu, cu siguranţă tu ne vei lăsa să-ţi plătim pentru asta. Aceea a luat o mulţime de lucru. Păi, aceasta este aşa de groasă. Aceea mi-ar lua cam şase luni să citesc prin ea, să nu mai vorbim să trebuiască să o iau de pe benzi, şi apoi să mă întorc înapoi şi să scot repetările

afară, şi să o fac într-o carte. Noi o vom face gata şi o trimitem la tipar imediat, căci credem că aceasta este un lucru pe care oamenii trebuie să o dobîndească chiar acum, şi voi o puteţi studia. Iar Billy tocmai îmi arăta, cînd am venit înăuntru înapoi acolo cu cîteva minute în urmă, că aceasta era gata acum să meargă la tipar. Astfel, Soră, Tabernacolul îţi va plăti ţie pentru aceasta. Eu nu mă aştept ca tu să faci asta pentru nimic. Sau fie că dacă noi vom obţine cartea şi trebuie să punem un preţ pe ea, sau ceva, noi vom pune un preţ unde tu vei primi ceva oricînd ei o vinde, orice este acesta. Tu doar vorbeşte cu Comitetul, Comitetul de Administratori, şi unii dintre ei de acolo, şi ei vor purta de grijă de aceasta pentru tine. Domnul să te binecuvinteze într-adevăr bine.

Micuţul Frate bătrîn şi Sora Kidd şezînd aici, cam ceva sub o sută (doar un picuţ). Şi eu am întîlnit-o cu puţin timp în urmă şi ea a zis, "Păi, aceasta va fi probabil ultima dată cînd eu ajung să te văd, Frate Billy," zicea ea, "Eu devin aşa bătrînă."

Eu am zis, "Oh, doamne! Eu nu vreau să te aud că spui asta." Întocmai ca o micuţă bătrînă mamă şi tată. Noi iubim pe Fratele şi Sora Kidd, fiecare îi iubeşte. Aceasta doar face ceva pentru mine cînd eu îi văd păşind în biserică, un cuplu mic bătrîn ca acesta; şi doar gîndiţi-vă, că ei predicau Evanghelia înainte să mă nasc, iar eu sînt un om bătrîn. Da, gîndiţi-vă doar, ei predicau înainte să mă nasc. Şi iată-mă aici acum. Eu ajung să mă gîndesc, "Eu devin aşa de bătrîn," şi doar aproape să gîndesc, aproape gata să renunţ; şi eu îi văd pe Fratele şi Sora Kidd intrînd: "Glorie lui Dumnezeu!"

Eu spun, "Nu, eu mă simt bine." Da domnule, să-i văd, cum pot ei . . . cum ei într-adevăr te inspiră. Apoi vă daţi seama că aproape la vîrsta mea din nou, şi apoi încă mergînd pe cîmp. Au venit jos azi dimineaţă şi au cerut cărţi—că ei puteau să ia cărţi şi să le vîndă; au vrut casete, astfel ca ei să poată să meargă afară şi să cîştige suflete prin aceste casete—la vîrsta de aproape o sută de ani. Acum, unde sînt cele două aripi ale voastre despre care am vorbit seara trecută? Da, eu încep să mă gîndesc despre, "Unde sînt ale mele?" Ce vîrstă aveţi, Soră Kidd? (Optzeci şi unu) Ce vîrstă aveţi, Frate Kidd? (Optzeci şi doi). Optzeci şi unu şi optzeci şi doi de ani, şi încă îşi folosesc aripile lor în acţiune, încă merg.

Orice devine rău în Ohio despre care ştie Sora Kidd, telefonul sună acasă. Zilele trecute ea a sunat şi un bebeluş (o

fetiţă mică bebeluş, cred eu că a fost) s-a născut, şi intestinele erau în afara ei—vezica în afara bebeluşului. Şi Doctorul nu ştia ce să facă privitor la aceasta, şi i-a fost teamă să preia operaţia. Noi ne-am rugat . . . [Sora Kidd relatează cazul din audienţă—Ed.] . . . a introdus intestinele înapoi înăuntru printr-o operaţie şi se gîndea că nu putea trăi; iar ea a trăit—fără pasaj atunci, de la rect pentru ca hrana să treacă prin. Sora Kidd a chemat din nou, noi am oferit din nou rugăciune, iar acum ea are un pasaj normal. Aici este ea ca o martoră, doctorul deasemeni. Acesta este un martor că Domnul Isus, marele Creator . . . vedeţi ce a încercat Satan să facă? Să întrerupă viaţa acelui bebeluş. Şi apoi, vedeţi apoi, eu cred că doamna a venit înapoi, a venit înapoi la Domnul. Sora Kidd a condus-o înapoi la Cristos, după ce s-a întîmplat această mare minune pentru bebeluşul ei.

Eu am avut o chemare din California ieri, un Frăţior lucrător afară acolo, cu care eu am fost cînd am mers mai întîi în California cu ani în urmă, nepotul lui micuţ a fost născut cu patru . . . trei valve închise în inima lui. Şi eu i-am spus de cazul acela. Şi am zis, "Dumnezeul care a putut crea pe celălalt şi să-l facă corect poate desigur să-ţi vindece nepotul tău." Doar spune-i băiatului să fie de un bun curaj. Iar băiatul a fost la adunare cînd eu am fost întîi în California—cam cu optsprezece ani în urmă acum . . . şaisprezece ani în urmă, a fost aceasta—şi eu eram în California, şi el . . . aşa l-a influenţat adunarea pe acel băiat încît atunci cînd ei au luat copilul şi el a fost născut, ei au văzut că ceva era greşit—el era albastru, şi ei au încercat să pompeze oxigen în el şi aşa mai departe, şi el nu era . . . se părea că urma să supravieţuiască, şi doctorii atunci i-au dat examinare şi au aflat că trei valve erau închise în inima lui—nu se deschideau deloc, vedeţi—doar o valvă pompa, şi el a chemat pe tăticul lui şi a zis, "Tăticule, cheamă-l pe Fratele Branham chiar imediat. Spune-i, 'Doar să-i ceară lui Cristos; El o va face'." Aceasta este. Oh, doamne. Influenţă—ce văd ei. Vedeţi, despre ce s-a vorbit seara trecută: Lucrul potrivit la timpul potrivit.

Păi, noi mergem înainte vorbind şi nu vom ajunge în lecţie, nu-i aşa? Aceasta este întocmai ca melasa într-o dimineaţă rece—tot aşa de groasă cît poate să fie, voi ştiţi, şi toţi se ţin împreună. Noi sîntem foarte fericiţi să avem o părtăşie ca aceasta. Da, domnule.

Astfel acum, să ne liniştim acum şi să mergem jos la lecţie. Acum, eu o să . . . poate . . . eu nu ştiu dacă voi puteţi vedea asta sau nu pe tablă. Poate dacă eu am întors asta în felul acesta în cîteva momente, păi, noi vom fi în stare [Fratele Branham cere o tablă—Ed.]

Acum, în timp ce ei se pregătesc pentru aceasta . . . eu încep tîrziu în dimineaţa aceasta . . . Nu, nu, eu sînt cam cu cincisprezece minute mai devreme, şi astfel atunci noi doar o vom lua domol acum, deoarece noi nu vrem să ajungem în grabă. Acum, cînd voi ajungeţi într-o grabă, atunci voi ruinaţi lucrurile pe care voi urma să le spuneţi. Acum, eu am ascultat la o bandă zilele trecute, aşa cum v-am spus, şi mi-a fost ruşine de mine însumi—nu de ceea ce am spus, ci de felul în care am spus-o—prea repede. Aceasta este doar o aruncare agitată. Eu simt ca să aştept . . .

Eu doar am văzut zilele trecute unde ei urmau să zidească o mare grădină zoologică, aici în mijlocul Louisville-lui, şi Dl Brown (eu cred că acesta) era acolo şi a oferit $1,000,000 pentru grădina zoologică. Păi, dacă eu i-aş fi avut, eu aproape că i-aş fi dat pentru ca să dea drumul la acele animale. Eu nu cred în a pune în cuşti ceva în acest fel. Eu doar . . . Eu merg în grădina zoologică şi văd acele sărmane animale bătrîne—urşi şi lei şi altele umblînd înainte şi înapoi, închise pe viaţă, voi vedeţi. Te face să te simţi rău. Pînă la urmă, ele sînt capturate prin inteligenţa unui om care este mai deştept decît ele. Vedeţi, şi ei le capturează şi le pun în captivitate.

Acum, eu mă gîndesc despre, că diavolul face aceasta. El ia oameni preţioşi, care ar trebui să parcurgă marile locuri ale lui Dumnezeu, cîmpii, şi lucruri ca acestea, şi apoi îl pune într-o închisoare a unei denominaţiuni, sau ceva crez, sau ceva, şi îl leagă acolo; şi ce lucru oribil este acesta.

Şi mie nu-mi plac grădinile zoologice. Dar eu simt ceva ca unul din animalele acelea, cînd tu cu totul eşti pus în cuşcă şi tu doar încerci să te eliberezi, voi ştiţi, să ieşi afară să faci ceva.

Acum, înainte să ne apropiem de Cuvînt, să ne apropiem de Autorul Cuvîntului aşa cum ne plecăm capetele, acum, în rugăciune.

Graţiosul nostru Tată Ceresc, noi ne-am adunat din nou în această dimineaţă în Numele Domnului Isus, Fiul Tău preţios—Dumnezeu încarnat, a venit pe pămînt pentru împăcarea

păcatelor noastre şi a murit—cel neprihănit—ca noi prin neprihănirea Lui, fiind nedrepţi să putem fi făcuţi perfecţi în El. Noi venim mărturisind că noi sîntem nevrednici, Doamne. Nu este nimic bun privitor la noi. Şi noi sîntem toţi într-o închisoare mare. Nu contează în ce colţ stăm noi, noi încă sîntem toţi în închisoare. Unul nu-l poate ajuta pe celălalt. Dar Dumnezeu, în mila Lui infinită, a coborît jos şi a deschis uşile închisorii să ne elibereze. Noi nu mai sîntem în cuşcă acum. Noi nu sîntem în grădina zoologică a lumii, ci acum noi sîntem liberi; noi sîntem în afară.

Oh, cum Îl iubim noi şi-L adorăm! Cum putem noi umbla prin cîmpiile mari ale promisiunii Lui şi să le vedem manifestate înaintea noastră şi cu proprii noştri ochi; vedem pe marele Dumnezeu al Eternităţii desfăşurîndu-Se înaintea noastră, şi făcîndu-Se real aşa cum El a făcut profeţilor din vechime; ştiind aceasta: că ei se odihnesc cu o asigurare că într-o zi noi vom fi din nou restauraţi înapoi după ce această viaţă se termină şi învierea, spre o Viaţă Eternă care nu se va veşteji niciodată. Trupurile noastre nu vor îmbătrîni, şi noi nu vom muri niciodată. Şi noi nu vom mai flămînzi, şi niciodată nu vom mai avea o lipsă. Dar noi vom umbla cu El. Noi vrem să-L auzim zicînd, "Intraţi în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru voi de la întemeierea lumii." În urmă înainte de intrarea păcatului înăuntru, cum a făcut El pregătirea, ca pentru Adam şi Eva, ca ei să nu trebuiască să fie niciodată bolnavi, sau să aibe un necaz. Şi acum El a pregătit-o pentru noi, şi El ştia mai dinainte că noi vom veni. Păcatul a făcut marea blocadă, şi acum păcatul a fost îndepărtat prin Sîngele lui Isus. Acum, noi sîntem destinaţi pentru Ţara Promisă prin promisiunea lui Dumnezeu, care este Eternă.

Binecuvintează-ne acum, Tată, aşa cum noi studiem Cuvîntul Tău. Noi vrem să ştim ce fel de oameni trebuie să fim pentru a fi acolo. Ajută-ne astăzi în această şcoală ca noi să putem avea pe marele Stăpîn Învăţător cu noi—Duhul Sfînt care să vină jos şi să se descopere pe Sine pentru noi prin Cuvîntul Lui. Pentru că noi o cerem în Numele Lui şi pentru slava Lui. Amin.

Acum, întîi mi-ar place ca voi să întoarceţi cu mine la II Petru capitolul 1, şi eu vreau să citesc o parte din această Scriptură: II Petru capitolul 1. Şi acum către voi care aveţi creioanele şi hîrtia voastră, şi eu cred că mi s-a spus în această dimineaţă căci cîndva, întorcîndu-mi capul la o parte de acolo,

aceasta slăbeşte banda. Eu într-adevăr nu vreau să fac asta, şi eu cred căci cîndva dacă noi vom socoti să obţinem un microfon web şi să-l atîrnăm aici în tavan. . . Nu contează unde ai fi tu atunci, tu ai fi în regulă. . . acesta ar fi doar perfect peste tot în jur. Doar un microfon deasupra în tavan.

Şi acum aşa. . . în timp ce vorbesc, şi dacă voi după serviciu sau vreţi să, puteţi schiţa această schiţă de aici, atunci eu deasemeni o am scrisă aici. Eu voi lua o pioneză şi o pun în faţă aici, dacă vouă v-ar place să o faceţi cîndva. Veniţi înăuntru puţin mai devreme în această după-amiază—astfel ca noi să înţelegem.

Acum, noi ne apropiem de cele *Şapte Peceţi*. Noi tocmai am terminat cele *Şapte Epoci ale Bisericii*, şi acesta este un mesaj în învăţătura care leagă omul în aceea că urmează să fie răscumpărat prin Sîngele Domnului Isus, şi urmează să fie în acea Epocă a Bisericii—acea Epocă Eternă a Bisericii la sfîrşitul Peceţilor. Acum, noi ştim că noi avem Şapte Trîmbiţe, Şapte Plăgi, Potire, şi aşa mai departe, în care noi intrăm aşa cum mergem înainte, dar noi aşteptăm pentru mai mult loc astfel ca oamenii să poată să fie aşezaţi.

Şi mă gîndeam că aceasta s-ar lega înăuntru chiar unde mă aşteptam eu. . . Eu nu mă aşteptam să desenez această schiţă, dar zilele trecute eu eram cu nişte prieteni scumpi de-ai mei—Coxii de jos din Kentucky. Eu am mers jos, mă gîndeam că poate eu aş lua încă o zi la vînătoare de veveriţe înainte să se închidă sezonul. Şi eu am fost sus în păduri cu prietenul meu, Charlie, stînd acolo, şi Rodney, fratele lui, şi eu nici măcar nu am văzut o veveriţă. Eu cred că le-am speriat pe toate, cînd am ajuns să strigăm acolo în păduri. Aceasta-i ce a venit la mine, băieţi, şi Soră Nellie şi Margie, cînd eu v-am spus că o să vă spun Duminică cînd eu ajung la aceasta. Aceasta este ce a venit la mine asupra unui mesaj asupra căruia eu urma să vorbesc, şi cum restul din acesta s-a legat drept în el. Şi, oh, eu parcă aveam adevărat, adevărat Duh de strigare acolo sus în pădure.

Astfel acum, să citim acum II Petru, capitolul 1, (o porţiune din el).

> *"Simon Petru, un slujitor şi un apostol al lui Isus Cristos, către cei care au obţinut o credinţă de acelaşi preţ cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru Isus Cristos:"*

Mie îmi place felul în care este declarat chiar acolo, deoarece întregul meu subiect în această dimineaţă este bazat pe CREDINŢĂ, vedeţi. Lăsaţi-mă să citesc aceasta din nou; ascultaţi de aproape.

> *"Simon Petru, un slujitor şi un apostol al lui Isus Cristos, către cei care au obţinut o credinţă de acelaşi preţ cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru Isus Cristos:"*

Observaţi: El zice, "Eu am obţinut această credinţă, şi eu adresez aceasta către cei care au obţinut credinţă de acelaşi preţ." Eu vreau...aceasta nu este către lumea din afară; aceasta este către Biserică—acei care sînt în Cristos.

> *"Harul şi pacea să vă fie înmulţite prin cunoştinţa lui Dumnezeu, şi a lui Isus* (Cristos) *Domnul nostru,*
>
> *În acord cum puterea Lui divină ne-a dat toate lucrurile.* (Puterea Lui divină acum ne-a dat TOATE lucrurile) *care aparţin de viaţă şi evlavie, prin cunoştinţa aceluia care ne-a chemat la slavă şi virtute:*
>
> *Prin care ne-au fost date promisiuni nespus de mari şi preţioase: ca prin acestea* (aceste promisiuni) *voi să puteţi fi părtaşi ai naturii divine,..."*

Acum, lăsaţi să se îmbibe aceasta foarte adînc acum. Nu predicăm în această dimineaţă; noi doar învăţăm această lecţie de natură Divină. Lăsaţi-mă să citesc acel verset al 4-lea din nou acum, astfel ca voi să nu-l pierdeţi:

> *"Prin care* [*ne*] *sînt date..."Prin care ne sînt date nouă nespus de mari şi scumpe promisiuni: ca prin acestea (aceste promisiuni) voi să puteţi fi părtaşi ai naturii divine, după ce aţi scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă."*

Vedeţi lumea—noi am scăpat de aceea acum. El adresează aceasta către Biserică. De aceea sîntem noi aici în această dimineaţă să aflăm care este calea; care sînt cerinţele lui Dumnezeu? Nu există nici o persoană aici care iubeşte pe Dumnezeu, decît care vrea să devină mai mult ca Cristos—acum, este pus aici afară—fiecare Creştin. Eu sînt un veteran bătrîn. Priviţi la Fratele şi Sora Kidd aici; ei sînt probabil cei mai bătrîni din clădire. Dar dacă eu i-aş întreba, "Care este dorinţa inimilor voastre?" Aceasta ar fi: "Mai aproape de

Dumnezeu." Cînd voi învăţaţi despre Cristos, există ceva privitor la El care este aşa iubitor, tu doar încerci să ajungi drept în El.

Scuzaţi această expresie: eu i-am spus soţiei mele aici nu cu mult în urmă (amîndoi îmbătrînim şi . . .) eu am spus către ea. Eu am zis, "Tu mă iubeşti aşa cum tu obişnuia-i?"

Ea a zis, "Eu desigur că te iubesc."

Şi eu am zis, "Tu ştii, eu te iubesc aşa de mult încît mi-ar place să te iau şi să te trag înlăuntrul meu, astfel ca noi să putem fi într-adevăr unul." Acum că . . . multiplicaţi asta cu o sută de milioane, şi atunci veţi afla cum că credinciosul, care se îndrăgosteşte de Cristos, vrea să ajungă în El, deoarece aceasta este o dragoste; şi aici El o să ne arate cum că prin aceste promisiuni noi să putem fi părtaşi Naturii Divine a lui Cristos. Aceste trupuri muritoare—cum că noi putem fi părtaşi.

Eu aş putea spune ceva aici. Motivul că eu cred . . . Acum cineva m-a înţeles greşit aici nu cu mult în urmă. Eu am primit o scrisoare de la Asociaţia Predicatorilor care a zis că eu am crezut că noi eram împerechiaţi-sufleteşte, şi noi trebuie să ne părăsim perechea noastră dacă noi nu sîntem sufleteşte-împerechiaţi cu ele, să ne căsătorim cu alta la care noi eram sufleteşte-împerechiaţi. Oh doamne! Am zis, "Eu nu sînt vinovat de o erezie ca aceasta." Eu întotdeauna am fost împotriva acesteia. Eu nu cred în asta. Desigur că nu. Eu cred că Dumnezeu ne dă o pereche. Aceasta-i adevărat. Şi atunci noi devenim o parte unul din altul. Asta-i adevărat, şi înainte ca un om să se căsătorească, el ar trebui să gîndească lucrurile acestea; să le studieze.

Un tînăr m-a întrebat zilele trecute, a zis, "Tu crezi că eu aş putea . . . s-ar cuveni să mă căsătoresc, Frate Branham, cu o fată aşa şi aşa?"

Eu am zis, "Cît de mult te gîndeşti la ea?"

El a zis, "Oh doamne, eu doar o iubesc."

Eu am zis, "Păi, dacă tu nu o să trăieşti fără ea, tu mai bine căsătoreşte-te cu ea atunci. Dar dacă tu poţi trăi fără ea, tu mai bine să nu o faci. Dar dacă aceasta o să te omoară, tu mai bine mergi înainte şi căsătoreşte-te." Şi astfel ceea ce eu încercam să-i arăt este aceasta: că dacă tu o iubeşti aşa de mult . . . Acum, chiar acum înainte ca tu să fii căsătorit toate lucrurile sînt bune şi frumoase, dar după ce tu te căsătoreşti atunci trudirile şi încercările vieţii vin înăuntru. Aceea este

cînd tu trebuie să fii aşa în iubire încît voi vă înţelegeţi unul pe altul. Cînd tu eşti dezamăgit de ea, sau ea este dezamăgită de tine, voi încă vă înţelegeţi unul pe celălalt.

Acesta este felul şi cu Cristos. Vedeţi, noi trebuie să fim în aşa iubire cu El încît atunci cînd noi cerem ceva, şi El nu ne-o dă, aceasta nu ne clinteşte nici un pic. Vedeţi de ce? Şi singurul fel în care voi puteţi face aceasta este să deveniţi părtaşi ai Naturii Sale Divine, atunci veţi înţelege motivul de ce El nu vă poate da aceasta vouă—părtaşi ai Naturii Sale Divine. Atunci priviţi aici: *"după ce am scăpat de stricăciunea care este în lume prin pofte"*—scăpaţi de ea. Vedeţi către cine este aceasta. Aceasta este către Biserică. Cei ce sînt în Cristos au fost înălţaţi deasupra acestor lucruri. Nu el s-a înălţat pe sine, ci Cristos l-a adus sus.

Către fraţii şi surorile mele de culoare care sînt prezenţi în această dimineaţă...Eu nu vreau ca aceasta să facă vreo vătămare, dar noi am fost într-o adunare cu un timp în urmă, eu nu ştiu dacă am spus-o vreodată la Tabernacol; eu am spus-o în multe locuri. Acolo era o soră de culoare care a zis, "Pot să am mărturisire, sau să mărturisesc?"

"Desigur, Soră, mergi drept înainte."

Ea a zis, "Eu vreau să fac această mărturisire pentru slava lui Dumnezeu."

Ea a zis, "Voi ştiţi, eu nu sînt ce s-ar cuveni să fiu;" şi ea a zis, "eu nu sînt ce eu vreau să fiu, dar" a zis ea, "un lucru-i sigur, eu nu sînt ceea ce obişnuiam să fiu."

Vedeţi, ea a venit de undeva; ea a fost adusă sus. Aceea este cum ştim noi că am trecut de la moarte la Viaţă. Noi privim înapoi la groapa din care am fost scoşi. Vedeţi, noi nu sîntem ce vrem să fim; noi nu sîntem nici măcar ce s-ar cuveni să fim; dar pentru un lucru sîntem mulţumitori, noi nu sîntem ceea ce noi obişnuiam să fim. Noi sîntem pe cale; şi "am scăpat de stricăciunea lumii"—am scăpat de aceea—pofta şi stricăciunea lumii. Voi sînteţi deasupra acesteia.

Acum, acela este felul de persoană către care El vorbeşte—persoana care a scăpat de aceste lucruri—de stricăciunea lumii.

> *"Şi pe lîngă aceasta, dîndu-vă toată silinţa, adăugaţi la credinţa voastră destoinicie; şi la destoinicie cunoştinţă;*

Şi la cunoştinţă înfrînare; şi la înfrînare răbdare; şi la răbdare evlavie;

Şi la evlavie bunătatea frăţească; şi la bunătatea frăţească dragoste."

Acum, El ne-a dat aici conturul ce să facem; să ştim cum să o facem. Acum, aşa cum am zis, noi toţi încercăm să venim mai aproape de Dumnezeu. De aceea am ales acest mesaj în această dimineaţă pentru biserică, ştiind că oamenii călătoresc pentru...Seara trecută am zis, "Cîţi sînt aici din afara oraşului." Cam nouăzeci şi opt la sută din oameni erau din afara oraşului. "Cîţi sînt aici de la o sută de mile?" Păi, aceasta a mers peste, eu presupun, optzeci la sută. "Cîţi sînt aici de la peste cinci sute de mile?" Şi aproape o treime din oameni erau aici de la peste o sută...cinci sute de mile depărtare. Gîndiţi-vă la aceasta. La oamenii care călătoresc. Păi, acei oameni nu vin la biserică în felul acesta numai să fie văzuţi. Acolo nu este...aceasta ceea ce lumea dinafară ar vedea ceva frumuseţe în jurul acestui loc. Ei toţi sînt oameni simpli, săraci, îmbrăcaţi obişnuit. Acolo nu sînt mari imnuri de la unii care pretind a fi cor îngeresc, orgi cu ţevi, şi ceva ferestre cu sticlă vopsită. Voi cu greu puteţi obţine un loc pe bancă şi staţi în jurul pereţilor. Ei nu vin pentru ceva de felul acela, ci ei vin din cauză că în interiorul lor este ceva care vede o frumuseţe pe care ochiul natural nu o vede. Acesta este un ochi spiritual care prinde frumuseţea lui Cristos. De aceea vin ei.

Astfel, cu zilele înainte ca noi să avem serviciul, eu mă rog constant. Merg în pădure, iau în buzunarul meu...Îi spun soţiei, "eu merg afară să vînez veveriţe în dimineaţa aceasta." Şi eu pun un creion şi un carnet de hîrtie în buzunarul meu. Îndată ce se face lumină suficientă să văd, eu mă aşez lîngă un pom undeva, cu mîinile sus în aer, şi zic, "Doamne, ce pot eu să fac astăzi? Ce îmi vei da Tu pentru copiii Tăi?"

Apoi cînd eu ating ceva care pare să ardă jos, vine ceva în acest fel: Cînd prezenţa Lui vine mai aproape eu încep să aud ceva parcă departe de tot la distanţă, ceva în ordinea aceasta:

Doi.....ori.....doi.....egal cu.....patru; (mai aproape)

Doi.....ori.....doi.....egal cu.....patru;

Doi....ori....doi....egal cu....patru;

Doi ori doi egal cu patru;

[Fratele Branham îşi măreşte viteza de fiecare dată cînd el repetă această frază pentru accentuare—Ed.]—înainte şi înainte şi înainte în felul acesta. Aceasta este prezenţa Lui venind înăuntru.

Predă-te, şi după o vreme tu te desprinzi de tine. Acolo vine vedenia: "Du-te la cutare şi cutare loc şi la cutare şi cutare lucru." Vedeţi, începe de la meditare, gîndul vostru la Dumnezeu, afară din lume, departe de lume afară în pustie, de unul singur. Şi aceasta începe să vină, "Unu—unu..." Eu spun...Orice număr sau orice, doar ceva începe treptat, venind uşor înăuntru. Atunci acesta vine mai repede, mai repede. Tu şezi acolo şi-ţi ridici mîinile sus; nu spui un cuvînt, doar îţi ţii mîinile în aer. Primul lucru care-l ştii, întreaga ta fiinţă este luată departe. Atunci tu vezi lucruri pe care El vrea ca tu să le ştii—arătîndu-ţi lucruri care au să vină. Uneori aceasta vine sus la un punct, pînă la un anumit punct, şi apoi se opreşte. Aceasta nu merge într-o viziune. Atunci Scriptura doar curge laolaltă. Eu îmi apuc creionul, astfel ca să nu uit aceasta, şi o scriu jos. O scriu jos, şi eu vin acasă şi mă uit peste ea, şi o studiez; şi uneori, aceasta nici măcar nu-mi pare că are sens cînd mă uit peste ea, şi apoi după un timp iată-o aici; aceasta scapără, ea merge din nou! Apoi eu iau o cărticică ca aceasta şi doar încep să schiţez jos atît de tare cît pot eu, ceea ce El îmi spune. Mă gîndeam, "Doamne, eu merg jos la Tabernacol şi le spun, 'Veniţi jos,' eu am ceva pentru ei." Aşa este cum vine aceasta. Exact. Pînă cînd mai întîi mi-o dă El mie, eu nu o pot da afară.

Astfel atunci pe aceste schiţe micuţe, pe care voi mă vedeţi că le privesc; şi aceasta prima ce eu am început-o, eu nu am luat această parte aici, pînă doar cam cu o zi sau două în urmă sus în pădure.

Acum, aceşti oameni sînt...Petru zice aici cum că noi trebuie să fim părtaşi ai naturii Sale Divine. Acum, fiecare dintre noi încearcă să crească în statura lui Dumnezeu.

Acum, după ce noi terminăm cu cele Şapte Peceţi, atunci la acel timp al sunării celor Şapte Peceţi, sau dezlegarea—desigur noi ştim ce este o Pecete; aceasta este a dezlega o slujbă—a dezlega Şapte Peceţi. Şi noi vom vedea aceasta chiar pe schemă. Aceasta dezleagă un mesaj—ceva care este pecetluit.

Ultima Duminică seara am predicat despre, *Cheia*, şi cheia este credinţa. Credinţa ţine cheia, cheia este *Scriptura*, şi

Cristos este Uşa. Astfel credinţa ia micuţele balamale ale Scripturii, şi deschide slăvile şi bunul lui Dumnezeu afară la poporul Lui. Astfel credinţa ţine cheia care deschide pe Cristos la oameni. Îl deschide; îl descoperă.

Astfel astăzi noi o să încercăm să luăm aceeaşi cheie să descuiem calea să devenim un Creştin virtuos în statura lui Dumnezeu, şi să fim un Tabernacol Viu în care să locuiască Dumnezeul cel Viu. Amintiţi-vă, Dumnezeu se descoperă pe Sine în trei feluri. Prima dată El s-a descoperit pe Sine într-un Stîlp de Foc. Acela a fost numit, *Calitatea de Tată*. Apoi acelaşi Dumnezeu s-a *manifestat în Isus Cristos*. Care El a construit un trup—a făcut acest trup. În al treilea rînd, prin moartea acelui trup, El a sfinţit o *Biserică în care El să poată locui*. Acesta era Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi; Dumnezeu în noi—acelaşi Dumnezeu.

Acesta-i motivul că el a fost numit Tată, Fiu, Duh Sfînt. Nu trei dumnezei—trei slujbe ale unui Dumnezeu. Dacă ei se gîndeau numai la aceasta la Consiliul din Niceea, noi nu am fi tot încurcaţi, nu-i aşa? Aceasta-i adevărat. Nu trei Dumnezei.

Oamenii nu puteau înţelege cum a vorbit Isus Tatălui, şi El şi Tatăl sînt Unul. Păi, asta este unde este întregul lucru. Sigur, doar îl desfăşoară, desigur. Vedeţi, nu sînt trei dumnezei—trei slujbe. Ce este aceasta? Dumnezeu binevoitor faţă de creaţia Sa. Dumnezeu vrea să i se facă închinare. Cuvîntul *Dumnezeu* înseamnă *obiect de închinare*. Şi acesta este Dumnezeu încercînd să determine poporul Lui astfel ca El să poată obţine de la ei lucrul pentru care El i-a creat.

El nu te-a creat să fii altceva afară de un fiu şi fiică a lui Dumnezeu. Dacă aţi pierdut aceasta, (de a fi fiu şi fiică a lui Dumnezeu) voi aţi pierdut semnul. Şi pierderea . . . Cuvîntul *S-I-N* [păcat—Trans.] înseamnă *a pierde semnul*. A pierde semnul. Apoi, dacă eu trag către o ţintă, bătînd o pioneză la cinci zeci de iarzi, şi eu trag, îmi iau jos puşca şi trag, şi eu o ratez patru sau cinci ţoli, ce s-a întîmplat? Puşca mea are nevoie să fie reglată. Există ceva greşit. Şi dacă eu pierd credinţa în Dumnezeu, dacă eu pierd de a fi un Creştin . . . Dumnezeu te-a pus aici să fii un Creştin, şi dacă tu deviezi la o parte—vino înapoi şi fii reglat. Şi există numai un singur lucru care te poate regla, aceea este Scriptura. Duhul Sfînt în Scriptură te reglează. Te aduce direct către ţintă din nou.

Acum, noi o să studiem Cuvîntul Lui.

Ştefan a zis în Fapte 7 şi deasemeni în. . .Să citim doar asta. Vorbind despre. . .Acum noi vorbim despre un Tabernacol al lui Dumnezeu. Acum Ştefan a zis—fiindcă acesta o să fie un Tabernacol Viu al Dumnezeului celui Viu—Ştefan a zis în Fapte capitolul 7, şi eu cred că în Fapte 7, începînd pe la versetul 44:

> *"Părinţii noştri au avut cortul mărturiei în pustie, aşa cum îl rînduise El, vorbind către Moise ca el să-l facă după modelul pe care-l văzuse el.*
>
> *Care deasemeni părinţii noştri care au venit după aceea l-au adus înăuntru cu Isus în posesia Neamurilor, pe care Dumnezeu le-a scos afară dinaintea feţei părinţilor noştri, pînă în zilele lui David;*
>
> *Care a căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu, şi a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui Iacob.*
>
> *Dar Solomon i-a zidit o casă.*
>
> *Totuşi cel prea Înalt nu locuieşte în temple făcute de mîini; după cum zice profetul,*
>
> *Cerul este tronul Meu, şi pămîntul este aşternutul picioarelor Mele: ce casă îmi veţi zidi voi? zice Domnul: sau care este locul odihnei Mele?"*

Acum, în Tabernacol, desigur este un loc unde noi mergem să ne odihnim, luăm împrospătare, şi aşa mai departe, ca odihna din somn, şi aşa mai departe. Acum, Evrei 10, şi versetul 5, Pavel o aduce înăuntru.

> *"De aceea cînd el vine în lume, el zice, Jertfă"* (acela-i Cristos) *"Tu nu ai voit jertfă şi ofertă, ci tu mi-ai pregătit un trup:"*

Ce este tabernacolul acum? Un trup. Dumnezeu tăbărînd într-un trup.

Dumnezeu vrea. . .sus înalt, cînd El a coborît pe munte, chiar dacă un taur sau o vacă a atins muntele, el trebuie să fie omorît. Dumnezeu este Sfînt.

Seara trecută cînd acei îngeri şi-au acoperit feţele lor—sfnţii Serafimi cu feţe sfinte—nici măcar nu ştiu ce înseamnă păcatul, şi ei trebuie să-şi acopere feţele în prezenţa lui Dumnezeu—îşi acopere picioarele în umilinţă.

Acum, Dumnezeul Sfînt nu putea uita păcatul. Astfel nimic nu putea atinge muntele unde era Dumnezeu. Apoi Dumnezeu s-a făcut trup şi a locuit printre noi în forma lui Isus Cristos, Fiul Lui—creaţia Lui. Apoi acel Fiu şi-a dat viaţa Lui, şi celula de Sînge a lui Dumnezeu a fost ruptă ca Viaţa să poată ieşi afară din Sînge, la noi. Prin acel Sînge noi sîntem curăţiţi. Şi acum sîngele nostru, viaţa noastră, care a venit prin trăirea prin dorinţă sexuală, a adus viaţa noastră în lume. Sîngele lui Isus Cristos ne curăţeşte, schimbă natura noastră prin a trimite asupra noastră Duhul Sfînt; atunci noi devenim în natura divină a lui Dumnezeu; apoi noi devenim un loc de locuinţă pentru Dumnezeu.

Isus a zis, "În ziua aceea voi veţi cunoaşte că Eu sînt în Tatăl, şi Tatăl în Mine; Eu în voi, şi voi în Mine." Ştim cum că Dumnezeu este în Biserica Lui.

Biserica este acum presupusă să ia locul lui Cristos—ducînd înainte slujba Lui. "Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face şi el. Încă puţină vreme, şi lumea nu Mă va mai vedea; totuşi voi Mă veţi vedea căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi pînă la sfîrşitul lumii." Acolo este ea ducînd înainte lucrarea Lui.

Acum Dumnezeu. . .Biblia a spus aici că Ştefan a vorbit despre Solomon zidind un templu, şi cel prea Înalt nu locuieşte în temple făcute de mîini. Căci "Cerul este tronul Meu, şi pămîntul este aşternutul picioarelor Mele. Şi unde este locul odihnei Mele, decît un trup pe care Mi l-ai pregătit Tu." Amin! Acolo sînteţi. "Un trup Tu Mi-ai pregătit."

Dumnezeu locuieşte în statura unui om; reflectîndu-Se în fiinţa aceea—închinare perfectă. Dumnezeu în noi, fiind Tabernacolul Lui; Dumnezeu manifestînd. Oh, cum am putea noi sta asupra acestuia pînă cînd aproape v-aţi sufoca aici înăuntru de căldură.

Observaţi, că Dumnezeu întotdeauna, în toate timpurile, s-a reflectat pe Sine în om. Acela era Dumnezeu în Moise; priviţi la el. Născut un conducător; Cristos—în timpul cînd el a fost născut acolo era o persecuţie a copiilor încercînd să-l găsească—la fel era cu Cristos. El a fost izbăvit în timpul acela; aşa era Cristos. El era un dătător de lege; aşa era Cristos. Moise a mers sus patruzeci de zile, a primit Poruncile, şi a venit jos; Cristos a mers în pustie patruzeci de zile, şi a venit înapoi, zicînd, "Voi i-aţi auzit pe acei din vechime, 'Tu

să nu comiţi adulter;' dar Eu vă zic, 'Oricine se uită la o femeie să poftească după ea a comis deja adulter cu ea'." Toate lucrurile acestea diferite în care Dumnezeu se reflectă pe Sine.

Priviţi la Iosif, născut un băiat spiritual printre o grămadă de fraţi. Ei toţi erau oameni buni, toţi acei patriarhi, dar cînd Iosif a venit el era diferit. El putea vedea vedenii, să interpreteze vise, şi el a fost urît de fraţii lui din cauza aceasta. Tocmai din cauza lucrării pentru care Dumnezeu l-a pus să o facă pe pămînt, fraţii lui l-au urît pentru aceasta, şi toată aceasta indica spre cruce. Şi priviţi, el a fost vîndut pentru aproape treizeci de piese de arginţi de către fraţii lui, aruncat într-o groapă să fie mort prin fraţii lui, a fost scos din groapa aceea, şi a mers şi a şezut la dreapta lui Faraon, şi nici un om nu putea veni la Faraon, (care a controlat lumea în ziua aceea) nimeni nu putea veni la Faraon numai prin Iosif. Nici un om nu poate veni la Dumnezeu numai prin Cristos. Şi cînd Iosif a părăsit palatul, înainte ca el să plece, acolo suna o trîmbiţă, şi alergătorii au mers înaintea lui şi au strigat, "Plecaţi genunchiul, Iosif vine." Nu conta unde eraţi, sau ce făcea-ţi voi, sau cît de importantă era lucrarea voastră, tu trebuia să cazi pe genunchiul tău pînă ajungea Iosif acolo. Şi cînd Trîmbiţa sună într-una din aceste zile, fiecare genunchi se va pleca şi fiecare limbă va mărturisi! Cînd Cristos, Iosif al nostru, va părăsi Slava şi va veni, lucrarea ta nu va fi importantă atunci. Fiecare genunchi se va pleca şi-L va mărturisi de a fi Fiul lui Dumnezeu. Aceasta-i adevărat.

Oh, cum Îl vedem noi în David. Cum David, un împărat respins, aruncat de pe propriul lui tron de fraţii lui, propriul lui fiu, a şezut pe Muntele Măslinilor, aşa cum el a mers sus pe vîrful Muntelui Măslinilor şi a privit înapoi acolo în Ierusalim şi a plîns; pentru că acolo propriul lui popor pe care el i-a slujit, şi i-a învăţat despre Dumnezeu, şi propriul lui popor l-au alungat şi au aruncat cu lucruri în el, l-au scuipat, şi batjocorit. Cînd el a pornit-o sus pe deal, el a fost respins. Oh, cît de perfect despre Fiul lui Dumnezeu cu opt sute de ani mai tîrziu—un Împărat respins printre propriul Lui popor a şezut pe munte şi a plîns pentru Ierusalim, ca un Împărat respins. Ce era aceasta? Dumnezeu reflectîndu-Se. În acei profeţi reflectînd pe Cristos.

Apoi acolo a venit Unul care era perfecţiunea lui Dumnezeu. El era Dumnezeu printre noi. Şi din timpul acela,

El s-a reflectat pe Sine în Biserica Lui pe această parte a Calvarului. Astfel, voi vedeţi, noi toţi încercăm să ajungem la acest loc de locuinţă, Tabernacolul Dumnezeului celui Viu.

Acum există unii oameni care îi observăm aici . . . El a zis, "Întîi noi avem credinţa, destoinicia, cunoştinţa, înfrînarea, răbdarea, bunătatea sau evlavia sau dragostea de fraţi." În ordine, bunătatea frăţească şi apoi adăugaţi iubire. Lăsaţi-mă să citesc aceasta totul din nou, aşa ca voi să fiţi siguri că înţelegeţi acum. Acum, noi o să începem la versetul al cincilea.

> *"Şi pe lîngă aceasta, dîndu-vă toată silinţa, adăugaţi la credinţa voastră destoinicie; şi la destoinicie cunoştinţă;*
>
> *Şi la cunoştinţă înfrînare; şi la înfrînare, răbdare; şi la răbdare, evlavie;*
>
> *Şi la evlavie, bunătate frăţească; şi la bunătatea frăţească milostenia.* (Care este iubire).
>
> *Căci dacă aceste lucruri sînt în voi, şi abundă, ele vă fac să nu fiţi nici sterpi nici neroditori în cunoştinţa Domnului nostru Isus Cristos."*

Acum Petru conturează ceva aici pentru noi, căci cum să ajungem acolo.

Acum eu vreau să spun aceasta: că acolo sînt unii oameni care au o parte din această destoinicie, cunoştinţă, înţelepciune, răbdare, şi aşa mai departe, care nici măcar nu profesează de a fi Creştini. Acum noi doar . . . Noi învăţăm în şcoală Duminicală, şi aceasta-i adevărat. Există unii oameni care au o parte din aceasta care nici măcar nu pretind să fie Creştini. Dar aceea nu face—aceea nu o va face. Aceasta este ca o pasăre neagră care încearcă să-şi pună pene de păun în aripile ei, ca să o facă un păun. Ea doar se degradează pe sine. Ar fi mai bine să stea o pasăre neagră. Vedeţi? Cînd el încearcă să exercite aceste lucruri fără să fie un Creştin, el este doar simplu cu totul afară din loc. El este ca un pom de Platan încercînd să producă mere. El nu ar putea să facă asta deşi el este un pom; dar el nu poate să producă mere.

Aceasta este ca un catîr încercînd să producă lînă—încercînd să fie o oaie cînd el este un catîr. Voi vedeţi, el nu poate produce lînă. El nu o poate face. Lîna este un dar pentru o oaie—Nu pentru un catîr. El ar putea să încerce să acţioneze

ca o oaie, dar el încă este un catîr. Astfel voi ziceţi, "Eu pot mînca ca o oaie; eu pot face asta ca o oaie," dar nu contează ce poţi tu să faci, tu trebuie să fii o oaie pentru ca să ai lînă.

Şi lăsaţi-mă să mă opresc aici un minut. Oaia nu produce lînă. Ea are lînă, pentru că ea este o oaie. O mulţime de oameni încearcă să zică, "Păi, eu voi încerca să devin bun. Eu voi încerca să fac aceasta." Să nu produceţi nimic. Nu, voi nu o puteţi face. O oaie nu face...nu i se cere, i se aşteaptă, să fabrice lînă—ea produce lînă. Ea o face din cauză că ea este o oaie. Şi cînd tu eşti un Creştin, tu doar produci roada Duhului. Tu nu...tu nu o fabrici. Tu nu încerci să o inventezi. Tu nu te faci ceva ceea ce nu eşti. Tu doar devii ceea ce trebuie să fii, şi aceasta are grijă de ea însăşi.

Aţi auzit oameni zicînd, "Păi, eu vă spun, eu am aderat la biserică; eu într-adevăr s-ar cuveni să mă las de minciună." Voi încercaţi să născociţi ceva din nou, acum. Voi nu o puteţi face, astfel nu este nevoie să încercaţi să—nici mai mult decît un catîr să poată să facă să aibe lînă. El nu o poate face.

Sau un corb încercînd să mănînce cu porumbelul—un corb încercînd să fie un porumbel. Vă puteţi imagina un uliu acolo afară, zicînd, "Tu ştii că eu sînt un porumbel." Pune cîteva pene în el şi zice, "Vedeţi, acum, eu arăt ca..." Vedeţi? El ar fi cu totul afară din formă. Acela este un om care pretinde a fi ceva cînd el nu este. Vedeţi, voi nu o puteţi face.

Voi nu puteţi zice, "Acum priviţi, eu trebuie să am virtute, aşa că eu voi avea virtute. Eu trebuie să trăiesc evlavia, aşa că eu doar o voi avea." Păi voi numai încercaţi să puneţi pene, deşi ele sînt la îndemîna voastră, dar voi nu puteţi pune penele în pasărea nepotrivită. Aceasta doar nu va merge. Şi aceasta arată numai cît de făţarnică este pasărea aceea.

Vă puteţi imagina un uliu bătrîn încercînd să aibe două pene de porumbel zicînd, "Priviţi aici, vedeţi, eu sînt un porumbel." Vedeţi? Păi noi toţi ştim că el este un uliu. Aceasta-i tot. Noi putem spune că el este un uliu.

Păi, acum acesta-i felul cum încearcă să producă Creştinismul. Voi nu o puteţi face. Primul lucru pe care voi trebuie să-l faceţi este să fiţi născuţi din nou. Voi trebuie să fiţi schimbaţi. Şi cînd voi sînteţi schimbaţi, voi deveniţi o creatură nouă. Acum, voi deveniţi drepţi, acum. Acum, voi nu trebuie să vă îngrijoraţi de pene; aceasta va purta de grijă de la sine cînd sînteţi născuţi din nou. Da, domnule.

Aşa cum am spus întotdeauna: Voi luaţi un porc, îl spălaţi, îi puneţi un costum de frac pe el, şi îl mînaţi afară acolo; el va merge direct la o groapă de nămol şi se va tăvăli, deoarece vedeţi aceasta nu-i va face vreun bine. El este un porc—aceea este natura lui. Tăvălirea este natura lui. Voi trebuie să-i schimbaţi natura, iar restul vor purta de grijă de la sine.

Acum, observaţi, voi trebuie să fiţi născuţi din nou; aceea este schimbat; acolo trebuie să fie o schimbare. Voi ziceţi, "Bine, Frate Branham, eu cunosc pe această femeie anume de aici; păi, ea niciodată nu a făcut ceva rău. Ea este o femeie bună, sau acest 'cutare-şi-cutare' un om; el este un om bun. El nu face nimic; el nu răneşte pe nimeni." Aceea nu înseamnă nici un lucru. El ar putea să fie un vecin bun, dar el nu este un Creştin pînă cînd el este născut din nou.

Isus a zis, "Dacă un om nu se naşte din nou (Sf. Ioan 3) că el nici măcar nu poate să vadă Împărăţia." Acum aceasta înseamnă—*vedea* înseamnă *a înţelege*. Voi priviţi la ceva şi ziceţi, "Eu doar nu *văd* aceasta;" voi vreţi să ziceţi că *nu înţelegeţi aceasta*.

Un om nu poate înţelege de ce oamenii strigă. Un om nu poate înţelege de ce s-ar schimba limba unei fiinţe umane, şi el ar vorbi în limbi. Omul natural nu poate vedea cum ar veni slava lui Dumnezeu asupra ochilor unui om, şi el să vadă vedenii şi să spună unui om despre anumite lucruri şi ce să facă—le spune lucruri care urmează să se întîmple, lucruri să vină la îndeplinire—aşa cum a făcut Domnul pentru noi aici chiar seara trecută.

Mintea naturală încearcă să socotească, "Păi, ce a făcut el?" sau "Ce fel de şmecherie foloseşte el? Ce păcăleală are el?"

Să vezi un om vorbind în limbi, ei zic—şi cineva interpretează şi spune chiar exact la un anumit membru al trupului ce au făcut ei, şi ce trebuie să nu facă. Vedeţi, ei cred că aceasta este un fel de şmecherie. "Există ceva aranjat între ei." Ei nu o pot înţelege. Pînă cînd omul acela este născut din nou—atunci cînd el este născut din nou, atunci el este în linie de părtăşie deoarece el este o creaţiune nouă. Acel caracter vechi, suspicios îndoielnic care era el, este mort; acum el este o creaţiune nouă. Astfel voi vedeţi, el nu trebuie să adauge ceva la a lui—acum, deoarece aceasta va fi adăugat automat.

Observaţi, voi trebuie să fiţi născuţi din nou. Şi cînd sînteţi născuţi din nou, voi nu puteţi fi născuţi din nou fără să aveţi

credinţă. Aceasta-i adevărat. Astfel voi vedeţi, pe schiţa mea de aici, eu am tocmai temelia—credinţa este temelia din toată aceasta. "Căci fără credinţă este imposibil să fim plăcuţi lui Dumnezeu: "căci cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, şi că El este un răsplătitor al celor care-l caută cu sîrguinţă." El trebuie să fie. Şi cînd tu eşti un sceptic despre Biblie, cînd tu eşti sceptic despre Cuvînt că este corect, tu ai putea tot atît de bine să stai înapoi pînă cînd mai întîi tu îl crezi.

Ce este păcat?—necredinţă. Există numai două elemente care controlează fiinţa umană. Aceea este sau îndoiala sau credinţa—una sau alta. Voi sînteţi posedaţi de una care domină viaţa voastră. Doar depinde cît de multă credinţă aveţi, cît de înalt vă puteţi ridica. Dar mai întîi aceasta trebuie să fie credinţă. Lăsaţi-mă să stau pe această temelie pentru o vreme.

Acum, credinţa este ceea ce voi trebuie să credeţi. Credinţa este ce—"*Credinţa este substanţa lucrurilor nădăjduite . . .*" Voi deja o aveţi cînd aveţi credinţă, deoarece aceasta este descoperită în credinţă. "*Credinţa este substanţa lucrurilor nădăjduite . . .*" (Evrei 11) *Dovada*—ce fel de dovadă?—O dovadă sfîntă.

De aceea, cînd voi ziceţi, Frate Branham, eu cred că Dumnezeu este un Vindecător." Păi, dacă voi credeţi asta şi apoi Îl acceptaţi ca Vindecătorul vostru—şi nu minţiţi, ci de fapt credeţi că prin rănile Lui sînteţi vindecaţi—nu există nimic care să vă întoarcă de la aceasta, acesta este un lucru stabilit. Acum, voi aţi putea avea *nădejde*—doar vă codiţi la asta şi vă codiţi la aceea, dar cînd voi aveţi *credinţă* voi o ştiţi, deoarece aceasta este dovada—că voi deja o aveţi.

. . . Cîţi l-aţi auzit pe Oral Roberts în dimineaţa aceasta—cînd el a predicat în dimineaţa aceasta—Oral Roberts? Şi eu l-am auzit zicînd una sau alta despre faptul că acolo exista o credinţă de eliberare—rugîndu-se rugăciunea de credinţă de eliberare. El a zis, "Faceţi-vă contactul prin atingerea radioului—faceţi-vă contactul prin a atinge ceva pentru ca . . ." omul făcea aceasta astfel ca să dea oamenilor ceva pe care ei să-şi poată pune mîinile—ceva să zică, "Eu o am acum, deoarece el mi-a spus să ating radioul meu. Eu o am." Vedeţi? Acum, aceea este în regulă. Dar acum credinţa veritabilă adevărată nu trebuie să atingă nimic din lucrul acela. Acum, eu nu-l condamn pe Fratele Oral, nicidecum. El face o lucrare mare şi este un om evlavios, şi eu desigur că mă gîndesc mult la Oral Roberts. Foarte rău că nu avem mai mulţi din ei. Dar ceea

ce eu încerc să spun: căci credinţa nu are nevoie de nimic. Credinţa crede Cuvîntul lui Dumnezeu! Căci credinţa vine prin *atingere*—nu. *"Credinţa vine prin auzire, şi auzind [prin] cuvîntul lui Dumnezeu."* Aceea o ancorează. Ea este acolo. Şi credinţa (aşa cum am zis) nu are distanţă pentru ea. Credinţa este chiar acum. Credinţa este aici.

Acum ca şi, dacă există cineva—bebeluşul acela din ziua trecută. Mama aceea despre care vorbea Sora Kidd şi ceilalţi care au avut copilaşul cu întestinele afară—fără deschidere la rect prin care să treacă mîncarea—acum, doamna aceasta, auzind pe Sora Kidd şi pe ceilalţi mărturisind, a crezut că dacă ea va putea să ajungă în contact, şi eu m-aş ruga pentru bebeluşul acela . . . Acum vedeţi Dumnezeu ne dă oameni . . . Unii din noi avem experienţe cu Dumnezeu aşa de reale încît Dumnezeu devine întocmai ca—mergi aici înăuntru şi vorbeşti cu Fratele Neville sau cu cineva cu care eşti cunoscut. Şi noi uneori cerem acelor oameni să se roage pentru noi. Aceea este ce noi trebuie să facem. Apoi, dacă noi avem credinţă că acel om, femeia, sau oricine se roagă pentru noi, vorbeşte lui Dumnezeu, atunci credinţa noastră este încleştată; ea este strînsă; ea este stabilită.

Aici, Romanul a mers afară să întîlnească pe Isus, şi el a zis, "Eu nu sînt vrednic ca să vii sub acoperişul meu. Eu nu sînt vrednic; şi eu nu am . . . Eu nu mă socotesc în acel fel." Dar a zis, "Fiul meu este foarte bolnav, şi Tu doar vorbeşte Cuvîntul, şi fiul meu va trăi." Ce era aceasta? Distanţa nu conta, deoarece Dumnezeu este omniprezent. Dumnezeu este omnipotent. Şi pretutindeni unde este Dumnezeu, omnipotenţa este acolo. Şi Dumnezeu fiind omniprezent, aceea îl face pe Dumnezeu pretutindeni —peste tot. Vedeţi, Dumnezeu este tot aşa de măreţ în Germania, în Elveţia, şi jos în Africa chiar în acest minut, aşa cum El este chiar aici. Acolo sînteţi voi!

Astfel acum el a zis, "Eu nu sînt vrednic ca Tu să vii sub acoperişul meu; doar vorbeşte cuvîntul." Ce era aceasta? Aceasta era credinţa Romanului. El a crezut aceasta.

Şi Isus a zis, "Du-te în drumul tău, fiul tău trăieşte."

Şi el a plecat afară (călătorie de două zile), şi ziua următoare înainte ca el să ajungă acasă, el a întîlnit pe unii din slujitorii lui venind. Şi ei au zis, "Fiul tău trăieşte."

Şi Romanul era aşa de mişcat încît el a zis, "La ce timp din ziuă a început el să fie mai bine? Ce parte din ziuă?"

El a zis, "Cam la ceasul al unsprezecelea el a început să se amelioreze."

Şi Romanul ştia că acesta era tocmai timpul în care Isus a spus, "Fiul tău trăieşte," şi el a crezut. Amin.

Omnipotent, omniprezent, atotştiutor, infinit—acela este Dumnezeu. Astfel, cînd ei fac o chemare telefonică şi zic, "Roagă-te!" Aceea contactează, şi credinţa voastră aduce pe Dumnezeu! Acesta este un lucru care aduce rugăciunea şi pe Dumnezeu împreună pe scenă. Rugăciunea, credinţa se schimbă de aici pînă aici! Aceasta o aduce împreună!

"Vorbeşte Cuvîntul; tot ceea ce eu vreau ca voi să faceţi este să spuneţi Cuvîntul, şi totul este în ordine." El nu trebuia să fie acolo. Doar să spună cuvîntul. De ce? Dumnezeu este omniprezent. El este atotputernic. El este tot aşa de puternic dedesubtul lumii aşa cum El era deasupra lumii, sau pe cealaltă parte. "El este Dumnezeu şi singurul lucru pe care voi îl aveţi de făcut este doar să vorbiţi cuvîntul," a zis el.

Şi acum credinţa face restul din aceasta; credinţa face restul, astfel voi trebuie să aveţi credinţă pentru o temelie. Toată Creştinătatea, tot ce sînteţi, tot ce veţi fi vreodată, este bazat pe CREDINŢĂ ÎN CUVÎNT.

Acesta-i motivul că eu cred Cuvîntul. Eu nu-mi pot pune credinţa pe nimic altceva. Dacă eu urma să o pun pe biserică, pe care biserică să o pun eu?—Catolică, Luterană, Metodistă, Baptistă, Penticostală? Pe care să mi-o pun? Eu nu ştiu. Ei toţi şovăie şi toate celelalte—răsucesc rînduri şi toate celelalte—dar cînd eu îmi pun credinţa în Cuvîntul Lui, ea este ancorată. Nimeni nu o interpretează, aici este ea: AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Atunci eu cred asta. Aceea este o bază.

Un doctoraş bun, (aici jos în oraş) un amic de-al meu—Doctor Sam Adair. Noi eram băieţi împreună. Voi toţi îl cunoaşteţi pe Sam. Şi el a zis către mine; el a zis, "Bill . . ." După ce a venit vedenia aceea. I-am spus unde îşi va clădi el locul lui, cum va arăta acesta, (acum, mergeţi înăuntru şi întrebaţi-l cîndva dacă aceasta nu este adevărat)—cu doi sau trei ani înainte să se întîmple—i-am spus unde va fi aceasta, am zis, tu aproape că vei lua blocul acela al oraşului;" şi acolo nu există decît un singur lucru între el şi aceea, şi acela este acel loc de reabilitare. Doctorul Adair a obţinut restul din acesta şi farmacia. Aceasta-i tot.

Doctorul Adair a împlinit aceea întocmai exact—viziunea aceea—unde-i un loc la care el a zis, "Acesta nici măcar nu poate fi atins pentru douăzeci şi cinci de ani; acesta este tribunalul."

Eu am zis, "Doctore, Domnul ţi-l dă ţie, din cauza umilinţei tale."

El a zis, "Eu nu sînt bun."

Eu am zis, "Tu eşti o broască ţestoasă. Tu ai o carapace în exterior, o crustă cu care priveşti la prietenii tăi aici afară, dar în interior tu eşti un om adevărat. Ieşi afară din carapacea aceea." Am zis, "Dumnezeu ţi-o dă ţie."

El a zis, "Eu niciodată nu m-am îndoit de tine, Billy, dar eu trebuie să mă îndoiesc de asta."

Eu am zis, "Du-te la biroul tău." Astfel el a plecat afară.

Dimineaţa următoare el m-a chemat şi mi-a zis, "Eu mor de frig."

Eu am zis, "Care este cauza;" (aceasta era prin Iulie)? Am zis, "Ce se întîmplă Doc?"

El a zis, "Eu deja am cumpărat locul, Billy. Ei au avut o şedinţă seara trecută în Boston, şi eu deja am cumpărat locul în dimineaţa aceasta."

Am zis, "Eu ţi-am spus."

Am fost acolo jos ziua cealaltă discutînd cu el (cînd mi-a explodat puşca în faţă). El a zis, "Îmi imaginez că am spus asta la o mie de oameni care au venit aici înăuntru, (în felul acesta)." Ce este aceasta? Acum, cînd Dumnezeu vorbeşte ceva, aceea trebuie să se întîmple!

Seara trecută nişte prieteni au venit înăuntru. Ei au auzit de vedenia aceea despre acel caribou care avea coarne de patruzeci şi doi de ţoli şi ursul cenuşiu argintiu. Eu nu ştiu cîţi oameni au venit acasă care vroiau să vadă aceasta. Am zis, "Aici este ruleta de măsurat; puneţi-o pe coarne." Voi aţi auzit aceasta spusă înainte să se întîmple. Vedeţi. De ce?—Cînd Dumnezeu spune ceva, aceasta trebuie să se întîmple! Acela este motivul —ea este bazată.

Acum aici este planul de salvare. Şi atunci dacă vedenia Lui se întîmplă exact perfect în felul în care ele spun că se întîmplă (şi această biserică aici ştie că aceasta este corect) atunci cum este cu Cuvîntul Lui? Acela este mai sigur decît

vedeniile. Dacă vedenia nu a vorbit cu Cuvîntul, atunci vedenia este greşită. Dar acesta este Cuvîntul mai întîi, deoarece Cuvîntul este Dumnezeu. Astfel El este omniprezent. El a vorbit aceasta aici, şi a făcut să se împlinească în Canada. Amin. Vedeţi, El este omniprezent.

În regulă, mai întîi voi trebuie să fiţi născuţi din nou, şi atunci cînd voi sînteţi născuţi din nou, voi aveţi credinţă; voi credeţi Cuvîntul. Pînă cînd voi sînteţi născuţi din nou voi argumentaţi împotriva lui. Dacă voi sînteţi doar religios înclinaţi, şi voi aveţi puţină cunoştinţă umană că voi trebuie să faceţi bine, voi niciodată nu veţi fi în stare să fiţi de acord cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Voi nu o veţi face. Voi trebuie să fiţi născuţi din nou; şi născut din nou, aceasta produce credinţă.

În regulă, apoi după ce primiţi credinţă, aceasta chiar aici—c-r-e-d-i-n-ţ-ă (credinţă), atunci voi sînteţi doar în poziţie de creştere.

Acum, mulţi oameni se duc sus la altar, se roagă, şi zic, "Doamne, iartă-mă," şi o mare experienţă de sfinţire vine peste ei şi . . ., apoi ei au un timp minunat—se ridică sus la altar strigînd. Voi mergeţi înapoi şi ziceţi, "Binecuvîntat fie Dumnezeu, eu am primit-o." Nu, voi doar aţi început la un loc unde voi puteţi creşte. Voi încă nu aţi făcut nimic. Vedeţi, singurul lucru pe care l-aţi făcut este că doar aţi pus temelia.

Acum, voi urmează să zidiţi o casă, şi voi turnaţi temelia şi ziceţi, "Băiete, eu o am." Vedeţi, voi aveţi temelia pe care să vă zidiţi casa. Acum voi trebuie să zidiţi o casă.

Acum acolo este unde intră lucrul în dimineaţa aceasta despre care noi urmează să vorbim acum. În regulă, o casă; această temelie este mai întîi. Care este temelia Creştinismului? Credinţa în Cuvîntul lui Dumnezeu. Aceea este temelia voastră. Apoi voi începeţi să creşteţi. Atunci voi porniţi. Voi începeţi să adăugaţi la această temelie.

Acum, zidind o casă, voi puneţi verticalele voastre şi toate celelalte. Fratele Wood, şi unii din aceşti tîmplari şi contractanţi de aici ar putea să ne spună cum vă zidiţi casa voastră, vedeţi; dar eu am să vă spun cum să zidiţi casa voastră spirituală, unde poate locui Dumnezeu. El vrea să locuiască în voi. El vrea să vă facă ca El însuşi. El vrea ca voi să fiţi reflectaţi . . . să reflectaţi mai degrabă, fiinţa Lui.

Voi ştiţi că în vremurile vechi cînd ei obişnuiau să facă aurul, înainte ca ei să aibe topitoria să-l ardă, ei obişnuiau să

bată aurul, să bată zgura afară, fierul şi cuprul şi alte lucruri afară, şi doar continuau să îl bată, şi-l întorceau, şi-l băteau—Indienii fac aceasta acum. Bătînd aurul; şi ei îl bat. Voi ştiţi cum puteau ei să spună că a ieşit tot fierul afară, şi toată murdăria şi alte lucruri, şi zgura era afară din el? Cînd acel care îl bătea putea să-şi vadă propria lui reflecţie în el ca într-o oglindă. El era curat şi destul de clar încît acesta îl reflecta pe bătător.

Acela este felul în care face Dumnezeu. El ia aurul pe care El l-a găsit în pămînt, şi El îl bate prin Duhul Sfînt—îl întoarce iarăşi, şi iarăşi şi iarăşi, şi-l bate pînă cînd El îşi poate vedea reflecţia Lui; şi asta este ceea ce noi trebuie să facem—să reflectăm pe Fiul lui Dumnezeu. Iar acum noi trebuie să facem lucrarea Lui. El a zis, *"Cel ce crede în Mine . . ."* (Sf. Ioan 14:7 [12]) *"Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face şi el;"*

Voi începeţi să reflectaţi lucrările lui Cristos. Dar aşa de mulţi dintre noi încearcă să facă lucrările lui Cristos înainte ca reflecţia lui Cristos să fie în noi. Acum acolo este necazul. Noi găsim lucrurile acelea întîmplîndu-se. Voi o ştiţi. Eu o ştiu. Noi vedem aceste poticniri de-a lungul drumului. Noi aflăm grămezile de rămăşiţe ale predicatorilor, ale Creştinilor, îngrămădite de-a lungul drumului. Aceasta este pentru că ei nu au intrat în aceasta corect.

De aceea sînt eu aici în această dimineaţă—este să încerc să învăţ această biserică mică, şi pe mine însumi, cum putem noi deveni locul de locuinţă al Dumnezeului celui Viu. La cîţi vă place să fiţi acesta? Locul de locuinţă al Dumnezeului celui Viu.

Acum iată ce facem noi. Care este primul lucru? Aveţi credinţă şi fiţi născuţi din nou—aceea este a aşeza temelia. Apoi, după ce noi punem temelia, în al doilea rînd, voi adăugaţi la temelia voastră. *"Adăugaţi la credinţa voastră,"* a zis Petru aici. Adăugaţi la a voastră—mai întîi voi aveţi credinţă, apoi voi adăugaţi virtute la credinţa voastră. Aceea este următoarea coloană. Întîi turnaţi temelia voastră—credinţa. Apoi la credinţa voastră adăugaţi virtute.

Acum, chiar acolo cad jos mulţi dintre noi. Da, domnule. Da, adăugaţi virtute la credinţa voastră. Aceea nu înseamnă doar a trăi o viaţă virgină, voi ştiţi, ca o femeie sau bărbat, şi aşa mai departe. Aceea nu are nimic de a face cu aceasta. Biblia a zis, (noi cititm aici în Cartea lui Luca unde se zice)

"Virtutea a ieşit din El." Este asta adevărat? Dacă noi urmează să fim ca El, atunci noi trebuie să avem virtute. Noi trebuie să o avem ca să fim ca El.

Dacă prima cîntare pe care eu am iubit-o vreodată în imnuri (una dintre cele mai mari) era: *Să Fii Ca Isus*. Păi, dacă eu urmează să fiu ca Isus, eu trebuie să am virtute şi o trecere, care poate să treacă înainte de la mine la oameni, deoarece virtutea a ieşit din El la oameni—virtute. Şi înainte ca voi să o puteţi lăsa afară, voi trebuie să o aveţi mai întîi. Dacă nu o aveţi, ea nu va ieşi afară. Acolo nu este nimic din care ea să iese afară.

Ce ar fi dacă cineva a încercat să tragă virtute afară din noi—cecul s-ar reîntoarce "fonduri insuficiente." Nu, acolo nu-i nimic din care să tragi—cec respins. Cineva se uită la tine ca la un Creştin iar mîine te vede aici afară comportîndu-te ca un păcătos—nu se poate trage multă virtute din aceasta. Vedeţi, aceasta-i corect.

Virtutea trebuie să fie în noi, şi pînă cînd noi primim virtute—atunci cînd noi primim adevărată virtute, noi o putem adăuga la credinţa noastră. Acela este următorul zid de temelie.

Acum, mai întîi tu trebuie să ai credinţă. Credinţa singură nu o va face. Voi trebuie să. . .Petru a zis, "Apoi adăugaţi virtute la credinţa voastră." Voi trebuie să aveţi virtute pentru ca să o adăugaţi la credinţa voastră. Acum deci, acesta ar putea fi motivul că voi nu o aveţi din cauză că multe biserici de astăzi învaţă că voi nu trebuie să o aveţi, sau zilele acesteia au trecut. "Voi nu trebuie să o aveţi. Singurul lucru pe care-l aveţi de făcut este doar să aderaţi la biserică. Da, zilele au trecut." Virtute—oricine ştie ce înseamnă cuvîntul *virtute*; şi noi trebuie să o avem.

Dacă virtutea a ieşit din El să vindece femeia care era bolnavă, El se aşteaptă la aceeaşi virtute în Biserica Lui, deoarece El era Exemplul nostru. Şi dacă El a avut virtute să dea oamenilor, El se aşteaptă ca noi să avem virtute să dăm oamenilor, şi ce este virtutea? *Virtutea* este *tărie—putere*. Unii din ei nici măcar nu cred în puterea lui Dumnezeu. Ei zic, "Aceea a trecut. Singurul lucru pe care-l aveţi de făcut este doar să vă puneţi numele în carte. Să fiţi stropiţi sau turnaţi, botezaţi sau cîte altele, şi aceasta-i tot ce aveţi de făcut." Dar Petru a zis aici, "Adăugaţi virtute."

Acum, Petru vorbeşte despre a zidi o Casă lui Dumnezeu, Templul lui Dumnezeu. Aranjînd-o la un loc—şi după ce aveţi virtute voi trebuie să aveţi—după ce aveţi credinţă, voi trebuie să aveţi virtute cu aceasta. Aceasta-i corect. Aveţi virtute pentru întreaga lume.

Eu am predicat o predică cam cu douăzeci de ani în urmă, cred eu, despre Reverend Dl. Lily—Lily, păstorul. Am luat aceasta din textul din Cuvînt unde Isus a zis, "Luaţi seama la crini cum că ei nici nu muncesc nici nu torc totuşi Eu vă spun, că Solomon în toată slava lui nu este împodobit ca acela."

Priviţi la nufăr. El vine de jos de tot din nămol, şi în fiecare minut din ziuă el trebuie să tragă din pămînt. Şi ce face el cu această virtute pe care el o trage? El o dă afară. El face o privelişte frumoasă pentru admirator. El se deschide pentru miere, pentru ca albina să vină să-şi ia partea ei. Nu se plînge; el o are doar să o dea afară. Ce dacă o albină vine înăuntru acolo—"Fonduri insuficiente"—nu este miere. Micuţa albină şi-ar scărpina capul şi ar zice, "Ce fel de nufăr este acela?"

Dacă un om care vine înainte şi încearcă să afle salvare merge la biserica care crede că zilele minunilor sînt trecute. . . Ca Jack Coe odată a zis mergînd într-un restaurant şi a avut un meniu foarte mare. A început să citească "Muşchi cu os antricot," şi alte lucruri. El a zis, "Eu voi lua un Antricot."

Bine, aceea a fost pentru o zi trecută. Noi nu-l avem." Ai putea tot atît de bine să laşi meniul jos şi să ieşi afară. Aceasta-i corect, deoarece ei nu au nimic de mîncare oricum. Astfel voi aţi putea tot atît de bine să mergeţi unde un restaurant are ceva de mîncare.

Şi un om spiritual—care creşte are nevoie de ceva din ce să mănînce. Acela este Cuvîntul Lui Dumnezeu. Eu cred fiecare cuvînt din El.

"Dumnezeu are masa întinsă
Unde sfinţii lui Dumnezeu sînt hrăniţi,
El îşi invită poporul Lui ales
'Veniţi şi prînziţi;'
Cu mana Lui El hrăneşte
El procură toate nevoile noastre:
O, este dulce să cinezi cu Isus tot timpul!"

El o are, da, domnule—Biserica o are. Biserica Dumnezeului celui Viu este zidită în acest om perfect al cunoştinţei lui Cristos.

Acum, voi trebuie să aveţi virtute. Eu am spus atunci, primul lucru voi ştiţi că la cineva îi place să miroase mireasma. El nu este egoist; el are mireasmă. Înainte ca el să poată da mireasmă, el trebuie să o aibe. Înainte ca el să poată da miere, el trebuie să o aibe. Înainte ca el să poată da frumuseţe, el trebuie să o aibe. Înainte ca tu să dai virtute, tu trebuie să o ai. Astfel adaugă la credinţa ta virtute. Amin. Înţelegeţi? Noi putem sta asupra acesteia mult timp, dar timpul nostru se duce de la noi. Adăugînd virtute la credinţa voastră.

Acum, întîi, aceasta este credinţa, apoi virtutea, şi apoi în al treilea rînd, voi adăugaţi cunoştinţă. Cunoştinţă—acum aceasta nu înseamnă cunoştinţă lumească, deoarece aceea este o nebunie înaintea lui Dumnezeu, ci cunoştinţă să judecăm. Ce să judecăm? Binele de rău.

Cum judecaţi voi aceasta dacă voi aveţi cunoştinţă Creştină împreună cu virtutea şi credinţa voastră, voi judecaţi dacă Cuvîntul este corect sau greşit. Şi dacă voi puteţi lăsa la o parte toate crezurile voastre şi toată necredinţa voastră—totul ceea ce voi pretindeţi că aţi făcut—atunci voi aveţi cunoştinţă să credeţi că Dumnezeu nu poate minţi. "Cuvîntul fiecărui om să fie o minciună, dar al Meu să fie Adevărat." Vedeţi, acum voi obţineţi cunoştinţă. Aceea este cunoştinţă supremă. Voi nu trebuie să aveţi patru titluri în ceva facultate sau ceva de felul acesta să o aveţi, deoarece toate virtuţile acestea vă sînt date de Dumnezeu să le aşezaţi pe temelia credinţei voastre ca voi să puteţi veni la statura deplină a unui om real viu al lui Dumnezeu. Da, domnule.

Adăugaţi cunoştinţa deoarece—cunoştinţa Cuvîntului Său. Voi trebuie să-l credeţi în acest fel. Astfel ca—voi trebuie să credeţi astăzi că—şi să acceptaţi că zilele minunilor nu sînt trecute. Cunoştinţa că ce Dumnezeu zice, Dumnezeu este în stare să înfăptuie.

Abraham a crezut aceea, şi cînd el era în vîrstă de o sută de ani, el nu s-a poticnit la promisiunea lui Dumnezeu prin necredinţă. Priviţi cît de ridicol părea Cuvîntul acela.

Aici este un om în vîrstă de o sută de ani aşteptînd după un bebeluş să fie născut în casa lui printr-o femeie în vîrstă de nouăzeci de ani. Vedeţi, aproape cincizeci de ani au trecut—stearpă. A trăit cu ea de cînd era o fată tînără sau o adolescentă, şi iată-l aici: cursul vieţii lui era mort, şi pîntecele Sarei era mort, şi toate speranţele erau duse (cît se putea spera)

şi totuşi împotriva speranţei, el a crezut în nădejde, deoarece el avea cunoştinţă că totuşi Dumnezeu era în stare să ţină tot ce El a promis.

Acum, cînd voi o aveţi în felul acesta, atunci adăugaţi aceasta la credinţa voastră. Cînd voi aveţi adevărată virtute, adăugaţi-o la credinţa voastră. Cînd voi puteţi merge aici afară pe stradă; trăiţi ca un Creştin; acţionaţi ca un Creştin; fiţi un Creştin—adăugaţi aceasta la credinţa voastră. Cînd voi aveţi cunoştinţă—voi ziceţi, "Păi, eu nu ştiu acum dacă această Scriptură este chiar corectă. Acum, aici este Fapte 2:38—Eu nu ştiu cum să merg corect cu aceasta; Fapte 28:19. . . " În regulă, nu adăugaţi nimic, deoarece voi încă nu o aveţi. Ce o să faceţi? Deoarece voi nu aveţi cunoştinţă suficientă să cunoaşteţi încă despre Dumnezeu că Biblia nu se contrazice pe Sine. Lăsaţi-o în pace. Nu spuneţi nimic mai mult despre ea. Lăsaţi-o în pace. Dar cînd voi puteţi vedea că Scriptura nu este contradictorie, că voi puteţi spune asta—şi puteţi vedea asta prin descoperirea lui Dumnezeu, întregul Cuvînt este scris în taine, şi numai cunoştinţa lui Dumnezeu poate să-L descopere. Atunci cînd voi ajungeţi şi ziceţi—punctaţi fiecare cuvînt al lui Dumnezeu cu un "Amin," atunci adăugaţi aceasta la credinţa voastră.

Oh, voi ajungeţi să fiţi un om destul de bun chiar acum, vedeţi. Voi creşteţi. Cu ce? Cu credinţă, apoi cu virtute, apoi cunoştinţă. Vedeţi cum zideşte aceasta pe acest om? Voi puteţi vedea că nu există cale de scăpare a acesteia. Aceasta este felul să devenim în statura deplină a lui Cristos. Da, domnule.

Să judecăm—judecăm corect; judecăm dacă aceasta este corect sau greşit să credem Cuvîntul lui Dumnezeu. Judecăm dacă este corect sau greşit dacă eu ar trebui să slujesc un crez sau să slujesc pe Dumnezeu; judecăm dacă este corect sau greşit: "Eu trebuie să fiu născut din nou, sau să ader la o biserică." Apoi voi începeţi—judecaţi corect. Cînd predicatorul zice, "Zilele minunilor sînt trecute." Biblia a zis, "Isus Cristos acelaşi ieri, azi, şi în veci." Acum, pe care îl veţi crede? Cînd voi ziceţi, "Eu îl voi lua pe Dumnezeu." Acum, voi nu spuneţi asta ca să ziceţi, "Bine, eu o iau doar din inima ta." Dar ceva în voi—credinţa voastră împinge afară acolo. Acolo sînteţi. Credinţa voastră zice, "Eu ştiu că El este acelaşi. Eu L-am mărturisit acelaşi." Nu există nimic care să o poată lua de la voi. "Eu ştiu că El este real." Atunci adăugaţi aceasta la credinţa voastră. Puneţi-o jos pe temelie.

Voi veniţi în sus acum. Veniţi drept înainte în sus înspre Împărăţie. Aţi ajuns la acest punct acum, în regulă.

Acum, următorul lucru pe care predicatorul vi-l va spune, şi mulţi oameni zic, "Aceste lucruri pe care le citeşti în Biblie, ele erau pentru o altă zi. Acum, eu vă spun de ce: Deoarece noi nu avem nevoie de acele lucruri astăzi. Noi nu avem nevoie de aceasta. Vedeţi, noi nu ar trebui sau noi nu trebuie să practicăm lucrurile acelea: vindecare divină; noi nu practicăm vorbirea în limbi în biserică ca să ţinem biserica noastră drept. Noi nu facem aceasta." (Noi vom ajunge la asta; Eu am o Scriptură scrisă aici jos despre aceasta—dacă noi trebuie încă să facem aceasta sau nu.)

Acum, dar zice, "Eu nu ştiu, noi nu trebuie să facem aceasta astăzi. Singurul lucru pe care cred că trebuie să-l facem: Noi trebuie să învăţăm să vorbim corespunzător înaintea mulţimii; noi ar trebui să mergem să lăsăm un psihiatru să examineze mintea noastră şi să vadă dacă noi sîntem în stare să fim în stare să ne prezentăm, dacă IQ-ul nostru este suficient de înalt să o facem, şi aşa mai departe, în felul acesta; eu cred că noi ţinem cea mai mare adunare; noi zidim organizaţia noastră."

Noi nu zidim o organizaţie. Eu nu sînt aici în această dimineaţă să zidesc o organizaţie! Cristos nu m-a trimis să zidesc o organizaţie! Cristos m-a trimis să zidesc indivizi la statura lui Isus Cristos ca ei să poată fi casa de energie prin Cuvîntul Lui—prin Cuvîntul Lui. Zidesc individul la acel loc. Nu zidesc o organizaţie la o denominaţiune mai mare, ci zidesc individul în fii şi fiice ale lui Dumnezeu. Aceea este ideea.

Adăugaţi la credinţa voastră virtute; la virtutea voastră, adăugaţi cunoştinţa. Păi, acum, voi veniţi spre un loc.

Acum, cînd ei încep să zică, "Păi, noi nu trebuie să acceptăm aceasta astăzi." Voi trebuie. Aceasta trebuie să fie. Scripturile nu pot să mintă şi "Nu există interpretare particulară," Biblia a spus. Voi doar o credeţi în felul în care este scris acolo. Vedeţi, voi trebuie să aveţi aceste lucruri. Şi singurul lucru în care veţi fi vreodată în stare să le aveţi este să aveţi cunoştinţă născută din Cer. Şi cunoştinţa născută din Cer va adeveri Cuvîntul.

Vedeţi, voi trebuie să credeţi—nu să vă prefaceţi că credeţi. Nimic din acestea nu sînt credinţe prefăcute. Vedeţi, dacă voi

încercaţi să ziceţi, "Eu o am," nu fiţi o pasăre neagră punînd în voi pene de păun, deoarece ele vor cădea drept afară. Ele nu sînt crescute natural acolo; ele sînt doar înfipte.

Mă gîndesc despre ce a zis David acolo, Psalmul 1, el a zis, "El va fi ca un pom care-i *plantat* lîngă rîuri de apă." El cunoaşte diferenţa de a fi plantat şi a fi aşezat afară. . . înfipt afară. Ca bătrînul pom de stejar; el a fost plantat, care se bagă în jos şi obţine o bună susţinere. Un beţişor care stă împlîntat acolo, voi nu ştiţi ce se va întîmpla cu el. Nu are rădăcini; nu are temelie. Vedeţi? Aceea este ca unii oameni care vin de la un seminar sau ceva vedeţi voi. Nu au acea. . . "Păi, doctor aşa-şi-aşa m-a ordinat în slujbă. Nu este vreo deosebire ce era acela. Cristos vă naşte în aceasta, prin credinţa voastră. Voi sînteţi regeneraţi şi născuţi în aceasta. Apoi după ce voi sînteţi născuţi în aceasta, acestea sînt lucrurile pe care El se aşteaptă să le adăugaţi. Doar continuaţi să le adăugaţi. Acum, noi mergem drept în jos pe linie."

Acum, acolo va fi un alt lucru asupra acestei cunoştinţe despre care noi am putea vorbi—cunoştinţa evlavioasă. Şi-a pierdut Biblia în această zi însemnătatea? vedeţi ei—mulţi oameni vă spun că Biblia nu înseamnă exact aceea. Dacă Dumnezeu veghează asupra mea, şi mă corectează în păcatul meu; şi dacă eu sînt un fiu al lui Dumnezeu, El face asta. El vă face în felul acela. Dacă voi faceţi ceva greşit, El vă corectează. Atunci dacă Dumnezeu este aşa de particular privitor la voi încît El veghează asupra voastră, şi vă corectează, cu cît mai mult a vegheat El, Cuvîntul Lui; care este exemplul vostru; care este El însuşi:

> *"La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.*
>
> *. . . şi s-a făcut trup şi a locuit printre noi."*

Cuvîntul este Descoperirea lui Isus Cristos; Biblia a zis aşa—Cristos fiind descoperit în Cuvîntul Său. Şi dacă el a vegheat asupra voastră cînd voi aţi încălcat aceste legi—El vă condamnă pentru aceasta—cu cît mai mult a vegheat El asupra legii Sale care vă condamnă?

Mergînd înainte şi înainte. . . ?. . . Nu-mi spuneţi lucrul acela. Eu cred în cunoştinţa veritabilă a Duhului Sfînt. Cunoştinţa Duhului Sfînt va puncta întotdeauna Cuvîntul cu, "Amin." Cînd voi obţineţi aceste lucruri care par să se contrazică pe ele în Biblie, voi şedeţi jos şi studiaţi aceasta cu

rugăciune, în acest fel; şi primul lucru pe care îl ştiţi Duhul Sfînt începe să se mute înăuntru. După o vreme voi vedeţi aceasta legîndu-se împreună, şi acolo o aveţi. Aceea este cunoştinţa.

Unii din ei zic, "Bine acum, Biblia a zis că El este acelaşi ieri, azi, şi în veci. Iar biserica spune, "Într-un anumit sens, El este acelaşi. Uh-uh. Voi aţi rupt spărtura chiar acolo. Da, domnule. Nu, domnule, El este acelaşi. Da, domnule. Isus Cristos acelaşi ieri, azi, şi în veci. Nu există nici o deosebire în El deloc. El trăieşte în Biserica Lui făcînd acelaşi lucru.

"Încă puţină vreme—aşa cum am citat cu un timp în urmă—"Încă puţină vreme şi lumea nu Mă va mai vedea, totuşi voi Mă veţi vedea. Căci . . ." El a zis, "Eu voi fi cu voi, chiar în voi, pînă la sfîrşitul lumii." Din nou El a zis, "Lucrările care le fac Eu, le veţi face şi voi. Din nou El a zis, "Eu voi fi viţa; voi veţi fi mlădiţele." Şi mlădiţa trăieşte numai prin viaţa din viţă. Orice este în viţă vine afară prin mlădiţă. Glorie! Atunci Cristos este acelaşi ieri, azi, şi în veci; aceasta produce Viaţa Domnului Isus Cristos. Amin.

Cunoştinţa, nu lumească—ea argumentează. Orice fel de cunoştinţă lumească argumentează. Vedeţi, dar credinţa nu are argumentare. Dumnezeu vă descoperă că un anumit, anumit lucru are să se întîmple, fiecare om de ştiinţă din lume ar putea spune că este contrar, că aceasta nu se poate întîmpla; voi o credeţi oricum.

Da, domnule. Ea nu argumentează. Biblia spune ca noi să aruncăm jos argumentarea. Voi nu argumentaţi cu credinţa. Credinţa nu are argumentare; credinţa ştie unde este ea. Credinţa acţionează! Credinţa se menţine! Ea nu se poate clătina. Nimic nu o poate clătina. Mie nu-mi pasă ce spune vreodată aceasta, aceea, sau cealaltă; ea nu se mişcă nici un pic. Ea stă chiar acolo. Aşteaptă, aşteaptă, aşteaptă, aşteaptă—aceasta nu contează, ea stă drept acolo.

Dumnezeu i-a spus lui Noe că aceste lucruri urmau să se întîmple; el a crezut Aceasta. Dumnezeu i-a spus lui Moise că aceste lucruri urmau să se întîmple; el a crezut Aceasta. Dumnezeu le-a spus ucenicilor că urmează să se întîmple anumite lucruri—să meargă acolo sus la Cincizecime şi să aştepte; ei au stat chiar acolo. Da, domnule.

În regulă, acum, cunoştinţa—Acum, nu cunoştinţa lumească, ci aceasta este cunoştinţa cerească, şi cunoştinţa

cerească, cînd Dumnezeu este izvorul la toată cunoştinţa, şi Dumnezeu este Cuvîntul, atunci dacă voi aveţi cunoştinţă cerească, voi credeţi Cuvîntul, şi voi raţionaţi orice prin Cuvînt.

Acest caz de impozit în care a fost biserica, sau în care eu am fost, unul dintre oameni odată mi-a spus într-o scurtă audienţă, zicea . . . Eu am zis . . . ei nu au putut găsi nimic rău. Şi astfel ei au început să . . . Eu am zis, "Păi, atunci dacă nu este nimic rău, de ce nu vă lăsaţi de mine?"

El a mers înainte spunîndu-mi despre ceva Scripturi. El a zis, (un om foarte mare cu o ţigară în mînă) "D-le Branham, eu sînt un student al Bibliei."

Eu am zis, "Eu sînt bucuros să aud asta."

El a zis, "Acum, aş vrea să ştiu ce este această superstiţie pentru care aţi încasat pentru aceste batiste pe care le trimiteţi afară; acea mică superstiţie de-a vă ruga peste batiste şi să le trimiteţi afară; acele pînze unse cum le numiţi voi, pînze." El a zis, "Atunci, dvs. încasaţi pentru acestea."

Eu am zis, "Nu domnule, acolo nu este plată pentru aceasta."

Şi el a zis, "Păi, asupra acestei superstiţii . . . "

Am zis, "Dumneavoastră o numiţi superstiţie, domnule? Dumneavoastră mi-aţi spus cu cîteva minute în urmă că sînteţi un student al Bibliei."

El a zis, "Eu sînt."

Eu am zis, "Citaţi-mi Fapte 19:11." Cunoştinţa—el s-a prins în cursă pe sine chiar în aceasta—a încercat să schimbe subiectul. Eu am zis, "Atunci citaţi-mi Ioan 5:14." Nu a putut s-o facă. Am zis, "Atunci Iacov 5:14—el nu a putut s-o facă. Eu am zis, "Cunoaşteţi dvs . . . Ioan 3:16?" Cunoştinţă, deştept, lume, dar cînd . . .

El a zis, "Dar D-le Branham, dvs. încercaţi să judecaţi acest caz cu o Biblie. Noi îl judecăm prin legile ţării."

Eu am zis, "Domnule, nu sînt legile ţării bazate pe Biblie? Atunci aceasta este justiţie."Amin!

Sigur, cunoştinţa—nu lumească, cunoştinţa spirituală a Cuvîntului. Cunoscînd ce a spus Dumnezeu. Faceţi ce a zis Dumnezeu—aceasta-i corect. Apoi dacă voi aveţi asta şi puteţi

crede toate lucrurile acestea, că El este acelaşi în toate aceste lucruri; Cuvîntul spune că este adevărat, voi punctaţi fiecare cu un, "Amin" aceasta este în regulă; adăugaţi aceasta la credinţa voastră. Aceasta-i în ordine.

Da, dacă cineva încearcă să vă spună că Biblia şi-a pierdut puterea, şi nu există un astfel de lucru ca Botezul Duhului Sfînt—să nu adăugaţi aceea. Ea nu va merge. Ea va cădea jos. De parcă aţi pune lut pe o piatră—el nu va sta sus. Acesta se va fărîmiţa.

Apoi oamenii vă spun, "Nu te poţi încrede în Biblie astăzi. Voi fiţi atenţi acum. Să nu mergeţi . . ." Voi aţi auzit aceasta tot timpul. Micuţa zicătoare: "Voi nu vă puteţi încrede în Biblie." Păi, dacă voi aveţi aceasta în minte nu încercaţi să adăugaţi aceasta, deoarece aceasta nu va merge. Întreaga clădire va cădea jos chiar acolo. Ea trebuie să fie prinsă cu mortar prin Duhul Sfînt—eu vreau să spun lipită împreună, mortarul care o pecetluieşte; şi acelaşi lucru care o pecetluieşte . . . Voi ştiţi felul în care o cameră vulcanizată ţine mai mult decît doar un petec vechi lipit—puţină căldură lipeşte un petec vechi pe o anvelopă, primul lucru pe care-l ştiţi încălziţi puţin anvelopa aceea, mînaţi puţin mai repede, acesta se va topi jos.

Da, domnule. Vedeţi? Aceasta este treaba cu o mulţime de oameni astăzi: ei încearcă să lipească cunoştinţa lor pe cunoştinţa lumească, cu puţin clei pămîntesc, iar cînd vin încercările, "Păi, poate că eu am fost greşit." Voi vedeţi atunci că aerul se duce—voi vă dezumflaţi în cîteva minute. Toate strigătele şi săriturile voastre în sus şi-n jos nu v-au făcut nimic bun. Oamenii vă văd chiar înapoi în aceeaşi încurcătură din nou. Aceasta-i corect! Dar dacă voi staţi acolo cu suficientă căldură a Duhului Sfînt încît acesta vă face pe voi şi Camera una. Aceasta este! Tu şi Camera devii una! Dacă voi staţi acolo pînă cînd voi, şi fiecare promisiune a lui Dumnezeu, devine una, atunci adăugaţi aceea la credinţa voastră. Dacă voi nu, nu o adăugaţi deloc împreună.

Voi spuneţi, "Cuvîntul nu poate fi vrednic de încredere." Nu încercaţi să adăugaţi aceea. Dacă voi ziceţi, "Promisiunile de aici ale Botezului Duhului Sfînt au fost numai pentru cei doisprezece apostoli," aşa cum zic unele biserici astăzi. Nu încercaţi să adăugaţi aceea. Acolo este unde temelia lor este toată prăbuşită.

Cum a fost Ozia seara trecută, cînd el a văzut temelia acestui om în care el s-a încrezut toată prăbuşită—lovit cu lepră. Aceea nu a fost bine. Acum, "doar pentru cei doisprezece apostoli, numai cei doisprezece apostoli."

Eu am fost jos la Fratele Wright (eu cred că ei sînt în spate acolo pe undeva) într-o seară, şi acolo era un predicator acolo jos. Eu vorbeam —patru sau cinci predicatori împreună. Acest predicator s-a ridicat şi a zis, "Acum, eu vreau să vă spun dragi oameni ceva. Oh, eu cred că voi sînteţi un popor bun."

Eu am zis, (eu am spus la cineva) "Acela-i unul care şade chiar acolo; priveşte." Astfel, Junie Jackson, în spate acolo, tocmai a terminat de vorbit şi el a zis—(vorbind despre harul lui Dumnezeu)...Oh, doamne, el ardea în aşteptare. Şi el a urcat acolo sus şi a încercat. Zicînd, "Acum, eu vreau să spun că D-ul Branham, de aici, eu vă spun, este un anticrist," şi el a început în felul acesta.

În regulă, unii din predicatori au început...Eu am zis, "Acum, aşteptaţi un minut, nu spuneţi nimic, fraţilor. Acolo este numai unul ca el şi o grămadă din noi." Am zis, "Doar lăsaţi-l în pace acum; el s-a luat de mine." Eu am vrut aceasta aşa de mult eu însumi, eu nu ştiam ce să fac, vedeţi.

El a zis, "D-ul Branham este un anticrist," şi el a mers înainte zicînd fiecare lucru, voi ştiţi despre...El zicea, "Un botez al Duhului Sfînt...Biblia a spus că acolo erau numai doisprezece care au primit botezul Duhului Sfînt. Vorbind despre vindecare divină—numai cei doisprezece apostoli aveau vindecare divină." El a zis, "Noi vorbim unde vorbeşte Biblia, şi tăcem unde Biblia este în tăcere."

Eu am aşteptat pînă el a pălăvrăgit acolo pentru o jumătate de oră, şi eu am zis, "Aşteaptă un minut. Eu am scris aşa de multe aici jos," eu am zis, "Dă-mi o şansă să răspund la cîteva." Şi cînd m-am ridicat eu am zis, "Domnul, el a zis că el a vorbit unde a vorbit Biblia—biserica lui a făcut aşa—şi a fost în tăcere unde era ea în tăcere—voi toţi sînteţi martori." "Da." Eu am zis, " Acum, el a zis că acolo erau numai doisprezece care au primit Duhul Sfînt. Biblia mea spune că acolo erau o sută şi douăzeci de prima dată."

Amin! Aruncaţi acel fel de cunoştinţă afară, vedeţi voi. Că el încerca să...

Eu am zis, "Atunci eu presupun că Pavel nu a primit Duhul Sfînt cînd el a spus că el a primit." Eu am zis, "Jos în—cînd

Filip a coborît şi a predicat la Samariteni, ei au fost botezaţi numai în Numele lui Isus; Duhul Sfînt nu a venit peste ei, şi ei au trimis şi l-au adus pe Petru şi pe Ioan să vină jos să-şi pună mîinile peste ei, şi Duhul Sfînt a venit peste ei. Eu presupun că aceia au fost numai cei doisprezece." Eu am zis, "Fapte 10:49 cînd Petru era pe acoperişul casei şi el a văzut vedenia să meargă sus la Corneliu, în timp ce Petru încă vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfînt a căzut peste acei care au auzit Cuvîntul." Eu am zis, "Biblia încă vorbeşte; unde este biserica ta?" Ea este în urmă în "ar fi-uri." Aceasta-i corect, vedeţi.

Eu am zis, "Vindecare divină—tu spui că numai cei doisprezece apostoli au avut vindecare divină. Biblia a spus că Ştefan a mers jos la Samaria şi a scos draci şi a vindecat bolnavii, şi acolo era mare bucurie în cetate—şi el nu era unul din cei doisprezece. El nu era un apostol—el era un diacon."Amin!

Eu am zis, "Şi Pavel nu a fost unul din cei doisprezece care au fost în camera de sus, şi el avea darul de vindecare." Eu am zis, "Doar priveşte la darurile de vindecare. Şi drept înainte treizeci de ani mai tîrziu, el încă era în Corint ordinînd darul de vindecare în trup."

Acum, acel fel de cunoştinţă pe care voi o învăţaţi din vreo carte, voi mai bine aruncaţi-o afară în bidonul de gunoi. Veniţi la ACEASTĂ Cunoştinţă—acela care Dumnezeu a zis, "El este acelaşi ieri, azi şi în veci," ziceţi, "Amin!" Da, domnule. Da, domnule. Nu la cei doisprezece, aceasta este pentru toţi. Cînd obţineţi acel fel de credinţă, cînd credinţa voastră punctează fiecare bucăţică din el cu un "Amin," atunci voi ziceţi, "In regulă," adaugă aceasta la ea.

În al patrulea rînd . . . (Noi va trebui să ne grăbim deoarece eu sînt doar . . .) Acesta este un simţămînt aşa de bun să stau aici şi să vorbesc despre aceasta. În al patrulea rînd . . . adăugaţi cumpătarea. Oh, doamne. Noi venim la cumpătare. Acum, voi aveţi credinţă întîi. Voi trebuie să aveţi asta de la început. Apoi voi adăugaţi virtute la credinţa voastră (dacă ea este felul corect de virtute.) Apoi voi adăugaţi cunoştinţa (dacă ea este felul corect de cunoştinţă). Acum, voi urmează să adăugaţi cumpătarea.

Cumpătarea nu înseamnă: să încetezi să nu bei nici alcool aici. Nu, nu. Cumpătarea nu înseamnă cură alcoolică. Nu în acest caz. Aceasta este cumpătarea Bibliei—cumpătarea

Duhului Sfînt. Aceea este doar una din pofta firii. Dar noi vorbim despre cumpătarea Duhului Sfînt. Aceasta înseamnă cum să-ţi controlezi limba—să nu fii un clevetitor; cum să-ţi controlezi temperamentul, nu să te mînii de fiecare dată cînd cineva vorbeşte împotriva ta. Oh, doamne, Doamne, mulţi din noi, urmează să cadă înainte ca noi să începem. Nu-i aşa? Atunci ne întrebăm de ce nu face Dumnezeu minuni în Biserica Lui şi lucruri pe care El obişnuia să le facă.

Adăugaţi aceste lucruri. Adăugaţi cumpătarea la aceasta. Cumpătarea—cum să răspunzi în bunătate cînd ţi se vorbeşte cu mînie. Cineva zice, "Voi grămadă de holy rollers jos acolo." Nu săriţi afară şi să vă sufulcaţi mînecile, acum—nu asta, ci vorbiţi cu dragoste evlavioasă. Cumpătarea—bunătatea. Este acela felul în care voi vreţi să fiţi?

Cînd tu eşti enervat, nu enerva înapoi. Lasă ca El să fie exemplul tău. Cînd ei au zis, "Dacă Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, transformă aceste pietre în pîine." El ar fi putut să facă aceasta, şi să arate că El era Dumnezeu, dar El a avut cumpătare. Cînd ei L-au numit "Beelzebub," El a zis, "Eu vă iert pentru aceasta." Este adevărat? Ei i-au smuls mîini pline de barbă de pe faţa Lui, şi L-au scuipat în faţă, şi au zis, "Vino jos de pe cruce."

El a zis, "Tată iartă-i; ei nici măcar nu ştiu ce fac."

Cînd El avea darul—El cunoştea toate lucrurile căci în El era plinătatea dumnezeirii trupeşte. Ei L-au văzut înfăptuind minuni prin a le spune oamenilor ce era greşit cu ei, şi aşa mai departe, în felul acesta. Ei au pus o zdreanţă în jurul capului Său în felul acesta, în jurul ochilor Lui, şi-l loveau peste cap cu un băţ şi ziceau, "Profeţeşte; spune-ne cine Te-a lovit; noi Te vom crede." El avea cumpătare.

Acum, dacă voi o aveţi în acest fel; adăugaţi-o la credinţa voastră. Dacă voi încă explodaţi şi vorbiţi nechibzuit, şi vă certaţi, şi fierbeţi, şi vă agitaţi. Uh, uh. Voi nu aveţi nici . . . Voi nu puteţi adăuga aceea, deoarece ea nu se adaugă.

Vedeţi, aceasta nu se vulcanizează. Voi nu aţi putea lua o bucată de cauciuc, voi ştiţi, şi să o vulcanizaţi la o bucată de fier. Aceasta doar nu va merge. Nu, el trebuie să fie flexibil întocmai cum este cauciucul, vedeţi. Şi cînd credinţa voastră şi cumpătarea voastră devine acelaşi fel de cumpătare a Duhului Sfînt pe care El a avut-o, atunci aceasta se va vulcaniza cu El. Voi sînteţi adăugaţi la acesta.

Cînd virtutea voastră este ca virtutea Lui, atunci aceasta se va adăuga la ea. Cînd cunoştinţa voastră este ca şi cunoştinţa Lui—"Eu vin să fac voia Ta, oh Dumnezeule." Cu Cuvîntul Tatălui, El a învins fiecare diavol. Cerurile şi pămîntul vor trece dar Cuvîntul nu va trece. Vedeţi, cînd voi aveţi acel fel de cunoştinţă, ea se va vulcaniza cu credinţa voastră. Cînd voi aveţi felul corect de cumpătare, cum El avea; aceasta se va vulcaniza. Dacă voi nu aveţi—doar una făcută de om, pe jumătate, credinţă îmbibată, sau cumpătare—"Oh, eu s-ar cuveni să-l pleznesc, dar dar poate mai bine nu, deoarece ei ar putea să-mi pună numele în ziar privitor la aceasta." Aceea nu este felul de cumpătare despre care vorbeşte El. Nu încercaţi să adăugaţi aceea; aceasta nu va merge. Dar cînd voi puteţi într-adevăr cu dulceaţa din inima voastră să iertaţi pe fiecare om—păstraţi-vă pacea. Lăsaţi ca aceasta să treacă, vedeţi. Atunci ea se va vulcaniza. Voi puteţi adăuga asta la credinţa voastră.

Iuh! Nu-i de mirare că biserica este aşa de scurtă. Nu este aceasta corect? Nu-i de mirare.

Cînd eu spun, "Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi—zice Biblia—în Numele lui Isus Cristos," şi un trinitarian strict nu crede asta, va zice, "Acel anticrist bătrîn; El este un Numele lui Isus; El este un Isus numai." Ai grijă, băiete! Eu nu ştiu despre cumpătarea ta chiar acum.

De ce nu vii şi să zici, "Hai să cugetăm aceasta împreună, Frate Branham. Mi-ar place să aud aceasta explicată." Atunci vino jos şi ascultă la aceasta; şi atunci aceasta este pusă chiar înaintea ta, şi apoi tu te îndepărtezi—noi vom ajunge la aceasta doar în cîteva minute, în evlavie.

Dar cînd tu...cînd te pripeşti, vrei să sari la fiecare concluzie, uh-uh; nu este asta. Vedeţi? Tu nu ai cumpătarea Bibliei, încă atunci cînd faci asta. Cum să răspunzi înapoi. Atunci, dacă tu ai toate acestea, tu poţi adăuga aceasta la credinţa ta.

Atunci, după aceea, în al patrulea rînd, voi vreţi să adăugaţi răbdare la credinţa voastră. "Dacă voi aveţi credinţă, ea lucrează răbdare," zice Biblia. Astfel aceasta este răbdare. Acum, acesta este următorul lucru care urmează să zidească această statură. Voi ştiţi că Dumnezeu are material real în clădirea Lui. Vedeţi cît de scunzi sîntem noi, fraţilor? Vedeţi unde sîntem noi? Vedeţi, noi avem glorie, noi avem strigăte, şi

lucruri, deoarece noi avem credinţă; dar cînd noi ajungem jos la aceste lucruri aici, Dumnezeu nu ne poate zidi în statura aceea. El nu ne poate face la acel fel de loc. Avem toate celelalte lucruri noi cădem şi alunecăm jos cu ele. El nu-şi poate zidi Biserica Lui.

Răbdare cu ce? Ce fel de răbdare? Primul lucru este să avem răbdare cu Dumnezeu. Dacă voi aveţi credinţă reală veritabilă, voi veţi avea răbdare reală veritabilă, deoarece credinţa lucrează răbdare. Cînd Dumnezeu zice ceva, voi o credeţi. Aceasta-i tot. Voi aveţi răbdare atunci. "Păi, eu i-am cerut seara trecută să mă vindece, şi eu sînt tot aşa de bolnav în dimineaţa aceasta." Oh, doamne! Ce răbdare! Dumnezeu i-a spus lui Abraham, şi douăzeci şi cinci de ani mai tîrziu nu a fost nici măcar un semn; el încă a crezut aceasta. El a fost răbdător cu Dumnezeu. Puneţi-L întotdeauna înaintea voastră. Lăsaţi-L să fie următorul lucru de trecut. Voi nu puteţi trece peste El astfel doar ţineţi-L înaintea voastră. El a spus aşa, acum aceasta urmează să se întîmple. Ţineţi-L înaintea voastră. Aceasta-i corect.

Noe a avut răbdare. Noe a avut răbdare evlavioasă reală. Dumnezeu a zis, "Eu voi distruge această lume cu ploaie," şi Noe a predicat 120 de ani. Multă răbdare—nici măcar rouă nu a căzut din Cer. Nu a fost nimic. Tot atît praf cum era întotdeauna pentru 120 de ani, dar el a fost răbdător.

Apoi Dumnezeu încearcă răbdarea voastră. Aceasta-i adevărat. Dumnezeu îi încearcă. După ce El i-a spus lui Noe, acum El a zis, "Noe, Eu vreau ca tu să mergi înainte şi să intri în corabie. Eu am să mîn animalele acolo înăuntru. Eu vreau ca tu să intri şi să urci pînă sus la etaj, acum, aşa ca tu să poţi privi afară pe fereastra de sus. Acum, Eu vreau ca tu să intri acolo. Eu vreau ca tu să le spui acestor oameni, ' "Mîine ceea ce am predicat pentru 120 de ani urmează să aibe loc.' În regulă, du-te acolo jos şi spune-le."

Ce era primul semn? Noe a intrat în corabie. Acolo nu era ploaie.

Noe s-a pregătit, şi-a îmbrăcat pelerina şi fiecare lucru astfel ca el să poată privi afară din cînd în cînd—era gata, dar ziua următoare, el ar fi putut să spună familiei lui şi nurorilor lui şi la toţi ceilalţi zicînd, "Oh, doamne, mîine voi o să vedeţi ceva ce nu aţi văzut niciodată, deoarece peste tot cerul are să fie negru, tunete şi fulgere urmează să aibe loc. Marea Sabie a

lui Dumnezeu o să spintece cerurile. El o să condamne această grămadă de păcătoşi care ne-au respins pentru aceşti 120 de ani. Voi doar priviţi şi vedeţi." Vedeţi, unii din credincioşii pe jumătate zăboveau în jur şi niciodată nu vin înăuntru, voi ştiţi; noi încă îi avem, ştiţi voi.

Astfel ei au venit sus şi au zis, "Păi, poate că bătrînul a avut dreptate, aşa că noi vom merge sus şi aşteptăm cîteva zile sau aşteptăm cîteva ceasuri dimineaţa şi vedem."

Ziua următoare, în loc de un nor negru, iată soarele venind sus întocmai cum a venit întotdeauna. Noe a privit afară. Zicea, "Hei, acolo nu sînt nori!"

Omul acela, a venit sus şi a zis, "A-a-a-a-h, eu ştiam că tu erai unul din ei. Eu văd că tu zăboveşti în jur sus acolo!"

"Păi, scuzaţi-mă, Domnule, ha-ha; poate eu doar. . . Voi ştiţi doar entuziasmaţi. . . ha-ha-ha."

Dar Noe, el a avut răbdare. Zicea, "Dacă aceasta nu a venit astăzi, ea va fi aici mîine."Aceasta-i corect. De ce? Dumnezeu a spus aşa.

Cînd ţi-a spus El aceasta, Noe?"

"În urmă cu 120 de ani. Eu am venit pînă aici, astfel eu doar aştept aici acum." Vedeţi, după o vreme noi aflăm că Dumnezeu a venit pînă aici aşteptînd după Biserică deasemeni, dar ea va fi acolo, nu vă îngrijoraţi. El a promis-o.

A aşteptat tot acest timp pentru o înviere. Acolo va fi una, nu vă îngrijoraţi. Dumnezeu a promis-o. Doar aşteptaţi răbdători. Voi adormiţi; voi aţi putea lua un pui de somn înainte de a se întîmpla, dar vă veţi trezi în timpul acela—El a promis-o. Ceea ce noi numim o aţipeală a morţii, voi ştiţi; ceea ce numim noi *moarte*—doar o mică aţipire, sau adormire în Cristos. Nu există un astfel de lucru ca murind în Cristos. Viaţa şi moartea nu există împreună. Noi doar luăm o aţipire. O aţipire din care prietenii noştri nu ne pot chema. Numai El este Acela care ne poate chema. "El va chema, iar eu Îi voi răspunde," a zis Iov. Iov este acum adormit de patru mii de ani. Nu vă îngrijoraţi, el se va trezi, nu vă îngrijoraţi. El încă aşteaptă.

Noe a aşteptat; a trecut ziua a patra—fără ploaie. Aceasta este în regulă, aceasta urmează să se întîmple. Eu pot să o aud pe D-na Noe venind în jur şi zicînd, "Tati, eşti tu sigur?"

"Nu vorbi în felul acesta." El a avut răbdare, deoarece el a avut credinţă. Da, Domnule, el a avut virtute. El avea cunoştinţă că Dumnezeu era drept. El avea cumpătare. El nu şi-a pierdut cumpătul şi să zică, "Păi, eu nu ştiu ce este cu toate acestea. Eu mi-am pierdut toată popularitatea acolo afară." Nu, nu. "La oameni nu le mai pasă de mine. Eu voi merge acolo afară şi voi începe iarăşi din nou." Nu, nu. El a avut răbdare. Dumnezeu a promis; Dumnezeu o va face. Dumnezeu o va face deoarece Dumnezeu a spus aşa.

Eu pot să văd pe fiul lui venind în jur să zică, "Tati tu ştii . . ." (dîndu-şi mîna peste părul lui lung cărunt, voi ştiţi, şi el era în vîrstă de sute de ani, voi ştiţi şezînd acolo) zicea, "Eu ştiu că tu eşti un bătrîn patriarh. Eu te iubesc, Tăticule, dar putea să fi fost posibil ca tu să fi fost puţin greşit?"

"Oh nu, nu."

"De ce?"

"Dumnezeu a zis aşa."

"Bine, Tati, sînt şase zile de cînd noi am şezut aici sus. Şezînd aici sus în această mare corabie veche uscată, şezînd chiar aici. Ea este toată cu smoală înăuntru şi-n afară, şi în toţi aceşti ani noi am construit la ea; şi tu ai stat acolo afară şi ai predicat pînă ai încărunţit şi ai chelit, şi iată-te aici sus acum încercînd să spui cutare-şi-cutare lucru, şi oamenii rîd şi aruncă cu roşii stricate şi alte lucruri în coasta acesteia. Uite acolo ce faci tu. Păi tu ştii . . ."

"Fii răbdător, fiule."

"Eşti tu sigur?"

"O SĂ PLOAIE!"

Nora lui a zis, "Tată, tu ştii eu . . ."

"O SĂ PLOAIE!"

"Dar noi am aşteptat toţi aceşti ani; noi ne-am pregătit, şi tu ne-ai zis că urma să ploaie cu o săptămînă în urmă. Iar noi sîntem aici, şi uşile sînt toate închise, şi iată-ne aici umblînd înăuntru în jur şi soarele doar pîrleşte drept în jos aşa cum a fost."

"DAR O SĂ PLOAIE!"

"De unde ştii tu?"

"Dumnezeu a zis aşa."

Acum cînd voi ajungeţi în felul acela, adăugaţi aceasta. Dar dacă voi nu o aveţi în acest fel, nu încercaţi să o adăugaţi. Aceasta nu va merge. Aceasta nu va lucra la vindecare, aceasta nu va lucra la nimic altceva. Vedeţi? Aceasta trebuie să se îmbine înăuntru cu acelaşi material la care este vulcanizat. Asta-i corect. Voi trebuie să o adăugaţi. Răbdarea cu promisiunea lui Dumnezeu. Da, domnule. Noe a crezut aceasta şi el a avut răbdare cu Dumnezeu 120 de ani. Da, domnule.

Moise—el a avut răbdare cu Dumnezeu. Da, domnule. "Moise, Eu am auzit strigătul poporului Meu. Eu am văzut nenorocirile lor. Eu cobor să-i eliberez. Eu am să te trimit jos." Şi micul contrast acolo între el şi Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a arătat slava Lui. El a zis, "Iată eu merg." Cînd a văzut odată slava lui Dumnezeu, vedeţi voi, el a avut credinţă.

A zis, "Ce este acela în mîna ta, Moise?"

El a zis, "Un toiag."

El a zis, "Aruncă-l jos."

Acesta s-a transformat într-un şarpe. El a zis, "Oh doamne."

A zis, "Ia-l sus, Moise. Dacă Eu sînt în stare să-l transform într-un şarpe, Eu îl pot transforma înapoi din nou." Amin! Dacă Dumnezeu poate să-mi dea o viaţă naturală, El poate să-mi dea o Viaţă spirituală! Dacă Dumnezeu poate să-mi dea prima naştere, El poate să-Mi dea a doua Naştere! Amin! Dumnezeu îl poate vindeca prin vindecare divină, El îl poate învia din nou spre slava Lui în zilele din urmă!

"Eu pot să arunc acest toiag jos; el se va transforma într-un şarpe; Eu îl pot transforma înapoi într-un toiag."

"Ia-l sus de coadă!" Moise s-a aplecat jos şi l-a luat—iată că era un toiag. El a început să adauge cunoştinţa atunci.

"Care-i treaba cu mîna ta, Moise?"

"Nimic."

"Pune-o în sînul tău."

"În regulă, ce zici de aceasta?"—albă cu lepră.

"Oh, Doamne, priveşte la mîna mea!"

"Pune-o înapoi în sînul tău, Moise." Pune-o înapoi în felul acesta—s-a transformat întocmai ca . . .

El a început să le adauge în felul acesta atunci. Da, domnule.

El a ajuns acolo jos, şi primul contrast. . . el a ajuns acolo jos. A venit acolo şi a zis, "Domnul Dumnezeu a zis, 'Lasă pe poporul Meu să plece'. Faraon, eu vreau ca tu să ştii aceasta: eu am venit ca un reprezentant al lui Dumnezeu. Tu trebuie să mi te supui."

Faraon a spus, "Supun? Tu ştii cine sînt eu? Eu sînt Faraon. Supun ţie—un sclav?"

A zis, "Te vei supune mie sau pieri. Tu poţi face oricum vrei tu." De ce? El ştia despre ce vorbea el. El avea o însărcinare. El a fost acolo jos, şi el a vorbit cu Dumnezeu. El avea credinţă. El ştia unde era el.

"Tu vrei să mă supun ţie? Ieşi afară de aici!"

"Eu îţi voi arăta ţie."

"Arată-mi un semn." El a aruncat jos un toiag; s-a transformat într-un şarpe.

"Păi," el a zis, "acel truc ieftin de magician! Vino aici un minut. Veniţi aici, Iane şi Iambre. Aruncaţi-vă jos toiegele voastre." Ei le-au aruncat jos, şi ele s-au transformat într-un şarpe. A zis, "Acum, tu lucru ieftin vii aici jos la mine, un Egiptean, un Faraon al Egiptului. Şi tu vii aici jos cu unele din trucurile tale ieftine de magician"—Unele din păcălelile tale ştii tu—citirea gîndului, (Voi ştiţi ce vreau eu să spun. Eu sper că voi citiţi.) Telepatie mintală sau ceva. "Vii jos aici cu ceva din aceea." A zis, "Păi, noi putem face acelaşi lucru pe care-l faci tu."

"Ce era Moise? El nu a zis, "Oh, D-le Faraon, îmi pare rău, Domnule. Eu voi fi sclavul tău." Nu, Domnule. El a stat liniştit! Amin! A stat chiar acolo! Dumnezeu a zis—acolo nu a fost îndoială în inima lui. "Păstrează-ţi pacea, Eu îţi voi arăta ceva."

Cînd tu ai făcut exact ceea ce a zis El să faci: se pare că aceasta a mers greşit, stai liniştit. Fii răbdător. Moise a zis, "Tu ştii cînd eu am fost pus pe temelia aceea acolo s-a pus răbdare pe ea, astfel că eu doar voi aştepta şi să văd ce va face Dumnezeu.

Acolo erau şerpii vechi, tîrîndu-se în jur, suflînd şi sîsîind unul la altul. Primul lucru voi ştiţi şarpele lui Moise a mers, "Hap, hap, hap," şi i-a înghiţit pe toţi. El avea răbdare.

"Cei ce aşteaptă după Domnul,

Îşi vor reînnoi tăria.

Ei se vor înălţa cu aripi ca un vultur." (Este aceasta corect)

Ei vor alerga şi nu vor obosi,

Vor umbla şi nu vor slăbi . . . "

Doar aşteptaţi după Domnul. Aveţi răbdare.

Da, domnule. Apoi Israel urma să fie scos afară. Marele contrast a venit şi Moise a aşteptat. Apoi el a ajuns în pustie. Aceasta era numai o călătorie cam de trei sau patru zile—erau numai patruzeci de mile de unde a traversat el acolo, chiar dincolo unde ei au traversat din nou—dar Moise în pustie a aşteptat patruzeci de ani. Răbdare, aceasta-i adevărat. El a aşteptat patruzeci de ani. Oh, da domnule.

Şi noi ar trebui să avem răbdare unul cu altul, deasemeni. O dată, noi devenim aşa de mult nerăbdători unul cu altul. Noi ne gîndim că trebuie să fim ca Moise. Moise a avut răbdare cu poporul. Priviţi, aceea este ceea ce i-a determinat să nu meargă dincolo. Vedeţi, dacă voi încercaţi să faceţi ceva—aşa cum eu am încercat să aduc acest mesaj acolo la Tabernacol, să văd că fiecare membru din Tabernacol devine astfel. Aceasta este greu s-o faci. Eu am încercat să am răbdare—aceasta este de treizeci şi trei de ani. Am răbdare. Femeile încă îşi scurtează părul (întocmai la fel.) Dar doar am răbdare—doar am răbdare, aştept. Trebuie. Dacă tu nu o ai, nu încerca să zideşti pe aceasta aici jos. Ai răbdare.

Chiar o dată cînd acea grămadă de oameni răzvrătiţi au avut o aşa nerăbdare că ei l-au determinat pe Moise să facă ceva ce era greşit. Dar totuşi cînd s-a ajuns la o expunere, Dumnezeu s-a scîrbit de acţiunea lor. El a zis, "Separă-te, Moise. Eu voi omorî întreaga grămadă a lor şi încep din nou."

El s-a aruncat în spărtură şi a zis, "Dumnezeule, nu fă aceasta." De ce? Răbdare cu poporul care s-a răzvrătit împotriva lui.

Mă întreb dacă noi am putea face aceasta? Dacă voi nu puteţi, nu încercaţi să zidiţi pe aceasta, deoarece ea nu se schimbă. Acesta-i felul prin care prima este vulcanizată în aceasta, şi acesta-i felul în care fiecare din ele trebuie să fie vulcanizate. Dacă nu, voi nu veniţi la statura aceea de loc de locuinţă al Dumnezeului celui Viu. Voi nu aveţi răbdare. Răbdare unul cu altul.

În regulă, copiii Evrei au avut răbdare. Ei sigur au avut. Dumnezeu le-a promis—le-a spus, "Să nu vă închinaţi la vreun chip." Dar ei au avut răbdare. Ziceau, "Dumnezeul nostru este în stare, dar oricum noi nu o să ne închinăm la chipul tău." Răbdare—cunoscînd aceasta, că Dumnezeu îl va învia din nou în zilele din urmă. La urma urmei această viaţă nu înseamnă prea mult. Dumnezeu îl va învia din nou în zilele din urmă, dar cînd se ajunge la închinarea la un chip, noi nu o vom face.

"Acum, noi vom da Cezarului ce este al Cezarului, dar cînd se ajunge la Cezar să se amestece cu Dumnezeu, Dumnezeu este primul. Dumnezeu a zis, 'Să nu vă închinaţi la chipul acela,' şi eu nu o voi face. Dumnezeul nostru este în stare să ne scape, şi dacă El nu ne scapă, eu nu mă voi închina la chip."

El a zis, "În regulă, acolo este cuptorul."

"Păi," a zis el, "Eu presupun că va ploua tare deseară şi-l va stinge tot," dar nu a făcut-o. Încă răbdare.

Dimineaţa următoare cînd el a fost adus în faţa tribunalului, acolo şedea Nebucadneţar; el a zis, "În regulă, băieţi, sînteţi voi gata să mă amintiţi ca împăratul vostru?"

"Desigur, să trăieşti veşnic, oh împărate."

"Acum, plecaţi-vă jos la chipul meu."

"Oh, nu!"

"Păi, voi o să ardeţi. Voi sînteţi oameni înţelepţi, voi sînteţi deştepţi. Voi ne-aţi fost un mare ajutor. Voi aţi fost o binecuvîntare, pentru împărăţia noastră. Nu puteţi voi înţelege că eu nu vreau să fac asta, dar eu am făcut o proclamaţie aici, şi aceasta trebuie să se facă. Eu nu vreau să vă arunc acolo. Oh oamenilor, ce se întîmplă cu voi?"

"Eu ştiu că asta sună în regulă, dar Dumnezeul nostru este în stare să ne scape dar oricum . . ." Aveau răbdare. Astfel au început să păşească sus pe rampă; unul uitîndu-se la celălalt, "Este în regulă? Este în regulă. Noi avem răbdare." Au mers un pas—Dumnezeu nu era acolo. Doi paşi—El nu era acolo. Trei paşi . . . patru paşi . . . cinci paşi; doar continuau să meargă—totuşi El nu era acolo; şi el a păşit drept jos în cuptorul aprins. Ei aveau răbdare; dar El era acolo. Vedeţi, doar căldură de foc suficientă să le ardă legăturile de la mîini şi picioare, şi apoi cînd au atins fundul gropii, El a fost acolo. Ei au avut răbdare.

Daniel, în acelaşi fel. Daniel a avut răbdare. Sigur. El nu urma să renunţe. Nu, Domnule. Ce a făcut el?—a deschis ferestrele acelea şi s-a rugat oricum—aceasta era o cerinţă a lui Dumnezeu. El a avut răbdare. El a aşteptat după Dumnezeu, ştiind că Dumnezeu era în stare să-şi ţină Cuvîntul Său. Ei l-au aruncat în groapa cu lei; au zis, "Noi vom lăsa leii să te mănînce."

El a zis, "Aceasta este în ordine." El avea răbdare. De ce? "Păi, eu am aşteptat tot timpul acesta pe Dumnezeu. Dacă eu trebuie să aştept încă cîteva mii de ani, eu voi învia din nou în zilele din urmă, astfel eu am răbdare; doar aştept."

Pavel avea răbdare. Desigur avea. Priviţi ce avea Pavel de făcut.

Vorbim despre răbdare; cum este cu poporul Cincizecimii? Atît timp cît ei au avut însărcinarea, "Aşteptaţi pînă—aşteptaţi pînă sînteţi înzestraţi cu putere."

"Pînă cînd?"

"Nu se pune întrebarea pînă cînd va dura aceasta"—ei doar au răspunsul. Aşteptaţi *pînă*. Ei au mers acolo sus şi au zis, "În regulă, băieţi, poate în cincisprezece minute de acum Duhul Sfînt o să fie peste noi, şi noi urmează să avem slujba noastră." Cincisprezece minute au trecut—nimeni. O zi a trecut—nici unul. Două, trei, patru, cinci, şase, şapte. Unii dintre ei ar fi putut să zică, "Hei, nu credeţi voi că noi deja îl avem?"

"Nu, nu, nu, nu."

"Voi mai bine veniţi afară, băieţi."

Diavolul a zis, "Voi ştiţi că deja aveţi ceea ce voi vreţi. Mergeţi înainte şi începeţi slujba voastră."

"Nu, nu, noi nu îl avem încă, deoarece El a zis, 'Acolo va veni un...(ce va avea loc în zilele din urmă). Cu buze bîlbîitoare şi alte limbi voi vorbi Eu acestui popor, şi aceasta este odihna, de care Eu am zis'." (Isaia 28:19) El a zis, aceasta este ea. Voi îl veţi primi cînd—voi veţi şti cînd vine acesta. "Noi vom şti cînd vine acesta. Noi îl vom cunoaşte—promis de Tatăl." Ei au aşteptat nouă zile, şi apoi în a zecea zi—acum voi sînteţi acolo; ei aveau răbdare să aştepte.

Acum, dacă voi aveţi acel fel de răbdare după ce Dumnezeu vă dă o promisiune şi voi o vedeţi în Biblie—"Ea este a mea;" atunci aşteptaţi. Atunci dacă voi aveţi acel fel de

răbdare, adăugaţi-o la credinţa voastră. Voi vedeţi cît de înalt ajungeţi acum? Voi ajungeţi sus de tot aici acum. În regulă. (Arătătorul ceasului merge mult în jur, deasemeni.)

În regulă, adăugaţi aceasta la credinţa voastră, întotdeauna punîndu-l pe El înaintea voastră, amintindu-vă, EL ERA ACELA CARE A PROMIS. Nu eram eu, care a promis; nu era păstorul, care a promis, (Fr. nostru Neville); acesta nu era vreun alt predicator care a promis; acesta nu era vreun preot sau papă; nu era nici un om de pe pămînt; acesta era Dumnezeu, care a făcut promisiunea, şi Dumnezeu este în stare să ţină tot ceea ce El a promis.

În regulă, dacă voi aveţi acel fel de credinţă şi ştiţi că Dumnezeu a promis aceasta . . . Ziceţi, "Frate Branham, eu sînt bolnav. Eu am nevoie de vindecare îngrozitor de mult." Accept-o. Acesta este un dar dat vouă. Da, Domnule, dacă tu poţi să crezi. "Păi," voi ziceţi, "Eu cred." Atunci uită-o. Asta-i tot. Aceasta totul s-a sfîrşit. Vedeţi, aveţi răbdare.

Dacă voi aveţi răbdare—dacă voi nu sînteţi, atunci voi dărîmaţi această clădire. Aceasta va arunca tot restul din ea jos; acel singur lucru. Voi trebuie să aveţi asta. Nu o adăugaţi, deoarece ea va ruina clădirea voastră. Dacă voi nu aveţi răbdare—dacă voi nu aveţi virtute să adăugaţi la credinţa voastră (de care voi ziceţi că o aveţi) şi dacă voi nu aveţi ceva credinţă şi încercaţi să puneţi virtute pe ea, aceasta vă va rupe jos credinţa voastră. Astfel voi ziceţi, "Păi acum, aşteaptă un minut. Poate că aceasta este totul o greşală oricum. Poate că Dumnezeu nu este Dumnezeu. Poate că nu există Dumnezeu." Vedeţi, voi veţi rupe lucrul drept în două.

Dar dacă voi aveţi credinţă veritabilă, atunci puneţi virtute veritabilă pe ea, apoi cunoştinţă veritabilă, apoi cumpătare veritabilă, apoi răbdare veritabilă. Voi vă mişcaţi drept înainte sus pe linie.

În regulă, în al cincilea rînd, adăugaţi evlavie. Oh doamne. Evlavia să fie adăugată. Ce înseamnă *evlavia*? Eu m-am uitat în patru sau cinci dicţionare şi nici măcar nu am putut să aflu ce înseamnă aceasta. În final, am fost jos la Fratele Jefferies acolo—noi am aflat într-un dicţionar. *Evlavie* înseamnă să fii *ca Dumnezeu*.

Oh, doamne. După ce voi aţi obţinut credinţă, virtute, cunoştinţă, cumpătare, apoi să fiţi ca Dumnezeu. Voi ziceţi,

"Eu nu pot face asta, Frate Branham." Oh da voi puteţi. Lăsaţi-mă doar să vă citesc cîteva Scripturi aici doar un minut—Matei 5:48. Noi o vom lua pe aceasta şi să vedem cum sună ea—Matei 5:48—şi să vedem dacă voi trebuie să fiţi ca Dumnezeu. Voi ştiţi că Biblia spune, "Voi sînteţi dumnezei." Isus a spus aşa. De ce? Toate lucrurile care sînt în Dumnezeu sînt în voi. Matei 5:48 "*Fiţi voi . . .*" (Isus vorbind în fericirile) "*Fiţi voi de aceea*" P-E-R-F-E-C-T—(ce este aceasta) "*Perfect*, precum Tatăl vostru din Cer este perfect." Voi aţi ajuns sus de tot aici acum înainte ca voi să trebuiască să faceţi aceasta. Toate aceste lucruri trebuie să fie adăugate mai întîi. Atunci ne urcăm sus aici, El v-a cerut acum să fiţi perfecţi—evlavie—fii şi fiice ai lui Dumnezeu. Aceasta-i corect. Cîte lucruri aş putea să spun în linia aceea.

Să întoarcem la Efeseni 4 şi să aflăm aici ce—în Cartea despre Efeseni spune despre acest lucru deasemeni, despre cum trebuie să facem. Efeseni capitolul al 4-lea şi începem cu versetul al 12-lea. Efeseni 4 şi începem versetul al 12-lea. În regulă, să începem sus aici la al 11-lea verset.

> "*Şi El a dat pe unii apostoli; şi unii, profeţi;*" (amintiţi-vă seara trecută—nu încercaţi să luaţi slujba celuilalt om) "*şi unii, evangheliști; şi unii, păstori şi învăţători;*
>
> *Căci perfecţionarea lui* Dumnezeu," (Se citeşte aceasta în acest fel? Perfecţionarea a ce? *Sfinţilor*—Cine sînt sfinţii?—Cei sfinţiţi.)
>
> Acei care au început de aici de jos. "*Perfecţionarea sfinţilor, pentru lucrarea de slujbă,*" (slujba lui Isus Cristos) "*pentru edificarea trupului lui Cristos:*" (pentru edificarea, zidind-o în sus, edificînd).
>
> "*Pînă noi toţi ajungem în unitatea credinţei, şi [a] cunoştinţa Fiului lui Dumnezeu, într-un om perfect,*" (înspre asigurarea, oh doamne) "*înspre măsura staturii plinătăţii lui Cristos:*"

Perfect; necesită evlavie. Voi trebuie să adăugaţi la credinţa voastră, evlavie. Vedeţi voi începeţi de aici de jos cu virtute, apoi voi mergeţi la cunoştinţă, apoi voi mergeţi la cumpătare, apoi mergeţi la răbdare, acum sînteţi la evlavie—evlavie. Oh doamne, timpul nostru se duce, dar voi ştiţi ce înseamnă *evlavie*. Voi cîntaţi cîntarea:

"Să fiu ca Isus,
Să fiu ca Isus;
Pe pămînt doresc să fiu ca El.
Prin toată călătoria vieţii
De pe pămînt spre Glorie,
Eu cer numai să fiu ca El."

Aceasta-i *evlavia*. Cînd El a fost lovit pe o parte a feţei, El a întors-o pe cealaltă. Cînd Lui i s-a vorbit brutal, El nu a vorbit, El nu a răbufnit înapoi. Vedeţi, evlavia. Întotdeauna căutînd un lucru. "Eu întotdeauna fac ceea ce place Tatălui." Da, domnule, întotdeauna; aceea este evlavia.

Vedeţi, după ce voi aţi venit de aici, pînă aici, pînă aici, pînă aici, pînă aici, pînă aici, pînă aici; acum voi veniţi în statura plinătăţii, acum, a unui fiu de Dumnezeu. Dar voi trebuie să aveţi aceasta, plus toate acestea şi voi nici măcar nu puteţi începe pînă cînd obţineţi aceasta.

Acum, amintiţi-vă de pasărea neagră cu pene de păun. Să n-o uitaţi, vedeţi. Să nu încercaţi să adăugaţi aceasta pînă cînd nu sînteţi de fapt născuţi din nou, deoarece aceasta nu va merge. Voi nu o puteţi face să meargă. Ea va ajunge la aceasta, sau aceasta de aici—ea se va prăbuşi undeva. Dar cînd voi ajungeţi jos aici la porumbelul veritabil născut din nou, atunci voi nu adăugaţi nimic. Aceasta se adaugă la voi; vine înainte în sus.

În regulă, venind în perfecţiune acum. În regulă, apoi în al şaselea rînd, să adăugăm (Biblia a zis aici adăugînd) dragostea frăţească—bunătatea frăţească. Acum, aceea este una bună. Chiar aici, a şasea. (A şaptea). În regulă, adăugînd bunătatea frăţească. În regulă, cînd noi ajungem la aceasta, (bunătate frăţească) puneţi-vă în locul lui în chestiune. Acum, voi ziceţi, "Fratele meu a păcătuit împotriva mea," A spus Petru, "Să-l iert eu?" El a zis, "De şapte ori pe zi?"

El a zis, "De şaptezeci de ori şapte."

Vedeţi, bunătate frăţească. Acum, voi vedeţi, dacă un frate este cu totul dereglat, să nu fiţi nerăbdători cu el. Nu. Fii bun cu el. Mergi oricum.

Cineva a spus nu cu mult în urmă, a zis, "Cum poţi tu să crezi aceste lucruri în felul în care tu le crezi şi totuşi să mergi la Adunările lui Dumnezeu şi Unitarieni şi în toate celelalte locuri? Bunătate frăţească— sperînd că într-o zi . . . răbdare cu

el, cumpătare—îndurînd cu el; cunoştinţa să înţelegi ce crede el, şi aminteşte-ţi că aceasta este în inima lui, aceasta este de fapt; virtute în tine însuţi să o laşi să iese cu bunătate, blîndeţe către el, avînd credinţă că într-o zi Dumnezeu îl va aduce înăuntru. Bunătate frăţească—al şaptelea lucru. Unu, doi, trei, patru, cinci, şase, şapte. Şapte lucruri.

Apoi, acum voi veniţi. Următorul lucru atunci adăugaţi caritate, care este iubire. Aceea este piatra de vîrf. Într-una din aceste zile în biserică . . .

Acum, vă rog (să fie aceasta ştiut pe bandă . . . oriunde mai mult eu nu învăţ) aceasta este o învăţătură—ceea ce eu urmează să spun acum. Dar eu vreau doar să vă arăt asta, cu ajutorul lui Dumnezeu, ce este aceasta într-adevăr că prima Biblie pe care a scris-o vreodată Dumnezeu era Zodiacul în ceruri. Acesta începe cu o fecioară. El se sfîrşeşte cu leul Leo. Şi cînd eu ajung în acea a Şasea şi a Şaptea Pecete, voi veţi afla că atunci cînd a fost deschisă cealaltă Pecete, semnul Zodiacului din acel loc era cancer, peştele încrucişat. Aceea este epoca cancerului în care trăim noi acum. Descoperită. Şi lucrul următor pe care pecetea l-a sfîşiat, ea a descoperit leul Leo—a doua venire a lui Cristos. El vine întîi la fecioară; el urmează să vină leul Leo. Eu voi aduce aceasta prin aceste . . . Acum, eu nu—dacă noi vom avea timp în această dimineaţă . . . urmează să fac cît pot eu de bine să vă arăt că aceste trepte sînt în Piramide întocmai exact—a doua Biblie pe care a scris-o Dumnezeu. Enoh le-a scris şi le-a pus într-o piramidă.

Şi a treia, (Dumnezeu este întotdeauna perfectat în trei) apoi El s-a făcut pe Sine Cuvîntul Lui. Acum amintiţi-vă, în piramidă . . . (Eu presupun că mulţi dintre voi soldaţilor şi alţii aţi fost în Egipt.) Piramida nu are un vîrf pe ea. Niciodată nu avea. Piatra a fost nesocotită şi toate celelalte ce ei au, dar totuşi . . .

Dacă voi aveţi o bancnotă de un dolar în buzunar, voi priviţi la o bancnotă de un dolar, şi voi veţi afla că acolo pe partea dreaptă ea are un vultur cu steagul American. Şi aceasta zice: "Pecetea Statelor Unite." Pe cealaltă parte ea are piramida cu o piatră mare de vîrf şi ochiul unui om; aceasta spune pe partea asta, "Marea Pecete." Păi, dacă aceasta este o naţiune mare, de ce nu ar fi această mare pecete propriile ei peceţi, ale naţiunii? Dumnezeu le face să mărturisească indiferent unde merg ele.

Eu am vorbit odată cu un doctor, şi el mă grebla doar peste cărbuni privitor la vindecarea divină. Noi stăteam pe stradă. El a zis, "D-le Branham, dvs. îi încurcaţi numai pe oameni." A zis, "Nu există vindecare, decît prin medici."

S-a întîmplat că m-am întors în jur şi am privit la semnul lui de pe maşină—avea acel şarpe pe stîlp. Eu am zis, "Dvs. mai bine să vă luaţi acel semn jos de pe maşină atunci, deoarece propriul dumneavoastră semn mărturiseşte că Dumnezeu este un vindecător." Un doctor adevărat crede aceasta. Aceia sînt acei şarlatani. Şarpele pe stîlp—Moise a înălţat şarpele pe stîlp şi a zis, "Eu sînt Domnul care vindecă toate bolile tale," şi ei au privit la şarpele acela pentru vindecare divină. Şi totuşi ei mărturisesc împotriva acestuia; totuşi semnul lor propriu mărturiseşte împotriva lor!

Aici naţiunea noastră zicînd lucrurile care sînt ei, şi batjocoresc aceste lucruri, şi proprii lor bani (valuta lor) mărturiseşte că Pecetea întregului univers este Dumnezeu. Vedeţi ochiul acela stînd sus acolo deasupra aceleia pe acea bancnotă de un dolar? Acela este marele Sigiliu!

Aceasta niciodată nu a fost pusă pe vîrful piramidei. Ei nu puteau înţelege. De ce? Piatra de vîrf a fost respinsă, capul—Cristos. Dar acesta va veni într-o zi.

Acum în a zidi virtutea. Zidind acest monument. Zidind această statuie. Vedeţi aceasta începe şi temelia este pe credinţă—virtute, cunoştinţă, cumpătare, răbdare, evlavie, bunătate frăţească. Acum ce face aceasta? Atunci ei aşteaptă după piatra din capul unghiului care este dragoste; căci Dumnezeu este dragoste, şi El controlează, şi El este tăria tuturor acestor lucruri. Da domnule. Chiar aici. Chiar aici. Vedeţi, eu am între toate aceste lucrări de aici, şi aici vin înainte aceste unde mici. Ce este aceea? Duhul Sfînt venind jos prin Cristos Duhul Sfînt. Duhul Sfînt este deasupra tuturor acestora, sudînd aceasta împreună. Zideşte o ce?—o Biserică perfectă pentru ca piatra de vîrf să-i pună cap! Ce a făcut aceasta din nou? Ea s-a manifestat prin Şapte Epoci ale Bisericii şi Şapte mesageri ai Bisericii.

Ea a început aici în urmă . . . Unde a fost Biserica mai întîi întemeiată? Unde a fost Biserica Penticostală întîi întemeiată?—prin Sf. Pavel la Efes. Steaua Epocii Bisericii Efesiene—Efes. A doua Epocă a Bisericii era Smirna—virtute. Irineus—marele om care a ţinut sus Evanghelia lui Pavel.

Următoarea Epocă a Bisericii era Pergam, care a fost . . . Martin era marele om care a stat. Pavel, Irineus, Martin apoi în Tiatira, a venit Columba. Amintiţi-vă, aici este aceasta desenat chiar acolo. Columba. După Columba, şi epocile întunecoase au venit acolo, apoi a venit Sardes, care înseamnă moarte—Luther. Aleluia! Apoi ce? Ce a venit după aceea? După Sardes, Luther. Atunci a venit Filadelfia—evlavie. Wesley—sfinţenie; "Doar trăieşte prin Credinţă," a zis Luther. Sfinţirea prin Wesley. Apoi a venit înăuntru bunătatea frăţească prin Laodicea, şi noi credem că marele Mesaj a celei de a doua apariţii a lui Ilie, în zilele din urmă, va cutreiera pămîntul.

Iată-vă—Şapte Epoci ale Bisericii, şapte trepte. Dumnezeu zidind Biserica Lui este ca o persoană într-un individ—în El însuşi. Slava, puterea lui Dumnezeu venind în jos prin acesta, sudîndu-ne împreună. De aceea, poporul Penticostal i-a lăsat afară pe Lutherani, i-a lăsat afară pe Wesleyeni şi altele—nu ştiu despre ce vorbesc ei. Voi vedeţi, ei au trăit în această parte a templului. Acesta este felul cum unii oameni pot veni sus aşa înalt şi apoi cad jos. Dar există o parte veritabilă din aceea care continuă să facă acea clădire. Veniţi, "Eu voi reaşeza," zice Domnul.

Vă reamintiţi aceea—*Pomul Miresei?* Vă amintiţi predica despre *Pomul Miresei?* Ei l-au mîncat, dar El l-a curăţat. El a luat ramuri denominaţionale; El le-a tăiat jos. Ei au ridicat o altă biserică, ramuri denominaţionale; El le-a tăiat jos. Dar inima acelui pom a continuat să crească. *În timpul serii va fi lumină*. Aceasta-i cînd vine Cristos Duhul Sfînt. Isus vine jos şi se aşează pe Sine la capul Bisericii, atunci El va învia această Biserică fiind propriul Lui trup. Acolo înăuntru este trupul, şi felul în care Dumnezeu se aşteaptă ca noi ca indivizi să creştem—felul în care El a adus Biserica Lui înăuntru să crească. Fiecare Epocă a Bisericii—ea devine o Biserică mare.

Vedeţi, la aceşti oameni nu li se cerea ce li s-a cerut la aceştia. La *acesta* nu se cerea ce i s-a cerut la *acesta*. Vedeţi, dar El a crescut Biserica Lui în acelaşi fel . . . El a crescut Biserica Lui în acelaşi fel cum îşi creşte poporul Lui. Apoi aici Petru zice întîi: (şapte lucruri) credinţă, virtute (vedeţi, venind în sus), cunoştinţă, cumpătare, răbdare, evlavie, dragoste frăţească, şi bunătate frăţească şi APOI iubirea lui Dumnezeu; Duhul Sfînt. Cristos în persoana Duhului Sfînt vine peste voi în adevăratul botez al Duhului Sfînt, şi voi primiţi toate aceste

virtuţi pecetluite în voi, atunci Dumnezeu locuieşte într-un tabernacol, numit clădirea—Tabernacolul Viu al locului de locuit al Dumnezeului cel Viu.

Cînd un om posedă aceste feluri de lucruri, atunci Duhul Sfînt vine peste el. Nu contează, că voi aţi putea vorbi în limbi, voi aţi putea imita orice dar care îl are Dumnezeu. Voi aţi putea face asta, dar pînă cînd aceste virtuţi de aici intră în voi, voi încă sînteţi departe de adevărata temelie reală a credinţei. Dar cînd aceste virtuţi cresc înăuntru, şi voi aţi adăugat aceasta la aceea, atunci voi sînteţi un monument Viu. Voi sînteţi un idol Viu, care se mişcă.

Voi ştiţi, păgînii, ei se proştern înaintea unui idol (dumnezeu imaginar) şi într-un fel imaginar, ei cred că acel dumnezeu imaginar le răspunde înapoi. Acela este păgînism.

Acela este Romanism. Ei se apleacă înaintea a tot felul de sfinţi şi orice altceva. Ei au Sf. Cecilia, Casa lui Dumnezeu, şi aşa de multe lucruri diferite ca acestea; ei se apleacă la aceea şi de fapt cred asta într-un fel imaginar. Ce model este acesta despre adevăratul Dumnezeu Viu.

Dar cînd noi, nu într-un fel imaginar, ci ne proşternem înaintea unui Dumnezeu Viu, o virtute vie, o cunoştinţă vie, o răbdare vie, o evlavie vie, o putere vie, venind prin Dumnezeul cel Viu face pe un om viu o imagine vie—statura lui Dumnezeu!

Ce face el? Aceleaşi lucruri pe care le-a făcut Isus. Umblînd în acelaşi fel cum a umblat El. Făcînd aceleaşi lucruri pe care le-a făcut El, deoarece acesta nu este un lucru imaginar! Acolo este o realitate care o dovedeşte!

Vedeţi ce vreau să spun? Vedeţi cum aceste virtuţi, aceste materiale de construcţie, modelate înăuntru cu mesagerul Bisericii, cu Epocile Bisericii?

Acum într-una din aceste zile noi o să luăm pe fiecare din aceste cuvinte şi le studiem şi arătăm că aceasta o dovedeşte. Aceasta toată merge împreună. Sigur. Vedeţi? Oh doamne, cît de minunat este asta, să vedem ce face aceasta.

Acum, aceea este casa în care locuieşte Dumnezeu—nu o clădire cu un clopot mare pe vîrful ei şi un turn înalt, ci, "un trup tu *mi*-ai pregătit." Un trup în care Dumnezeu poate locui, în care Dumnezeu poate umbla, în care Dumnezeu poate vedea, în care Dumnezeu poate vorbi, în care Dumnezeu poate lucra—Amin! Unealtă vie a lui Dumnezeu. Dumnezeu umblînd în

două picioare în tine. Glorie! "Paşii celui neprihănit sînt rînduiţi de Dumnezeu." Dumnezeu umblînd în voi, "căci voi sînteţi epistole scrise, citite de toţi oamenii." Şi dacă Viaţa care este în Cristos este în voi, voi veţi rodi Viaţa care a rodit-o Cristos.

Aşa cum am spus întotdeauna: Luaţi seva dintr-un piersic şi dacă voi o puteţi transfera printr-o transfuzie într-un pom de măr, pomul de măr va rodi piersici. Sigur, cu siguranţă va rodi. Nu contează cum arată ramurile, acesta are o sevă de pom de măr în el. Vedeţi, sau orice pom este acesta. Voi luaţi viaţa afară dintr-un pom de măr, scoateţi-o toată afară, şi daţi-i o "transfuzie de sevă," şi scurgeţi din pomul de piersic dincolo în pomul de măr—ce se întîmplă? El nu va mai rodi piersici. Nu, Domnule. El nu...Dacă viaţa piersicului vine în pomul de măr, adică, el nu va mai rodi mere. El va rodi piersici, deoarece el are viaţa în el.

Cînd ne luaţi pe noi, acesta nu este nimic decît un "curcubete sălbatic" un "cap de nod," şi nu există nimic la noi, căci noi toţi eram morţi în păcat şi fărădelegi. Noi toţi sîntem în acest fel de condiţii, şi apoi noi, noi înşine, ne putem proşterne, să ne predăm, pînă cînd Dumnezeu îşi ia tubul Lui de transfuzie—Numele lui Isus Cristos, (deoarece nu există un alt nume sub Cer prin care omul poate să fie salvat)—şi transferă viaţa lui Cristos în noi, atunci noi avem acest fel de credinţă—credinţa care a avut-o Cristos. Şi credinţa lui Cristos nu a fost bazată în Fariseii şi Saducheii aceia, sau în oalele lor, ibricele, cratiţele, sau spălarea lor. Ea a fost bazată pe Cuvîntul lui Dumnezeu. Amin! Atît de mult pînă cînd Cristos era Cuvîntul, Cuvîntul s-a făcut trup. Şi apoi cînd noi putem să ajungem aşa de transfuzionaţi de puterea Lui încît noi murim faţă de propria noastră gîndire, şi credinţa noastră devine o credinţă veritabilă...ALELUIA! Atunci Viaţa lui Cristos este transfuzionată în noi, iar noi devenim creaturi vii ale lui Dumnezeu—un loc de locuinţă unde Duhul Sfînt poate să-şi trimită binecuvîntările Lui radiante jos pe acolo, şi noi sîntem în statura lui Cristos.

Isus a zis, "Nu este scris că voi Mă condamnaţi, pentru că zic că Eu sînt Fiul lui Dumnezeu? Nu este scris că voi sînteţi dumnezei. Nu zice aceasta propria voastră lege?" Ca Moise, ca Ilie ca profeţii aceia care au trăit aşa de aproape de Dumnezeu încît Dumnezeu doar s-a transferat pe Sine drept în ei, şi ei au vorbit, nu ei înşişi, ci Dumnezeu. "Nu vă gîndiţi ce veţi spune

deoarece nu voi sînteţi cei care vorbesc, ci Tatăl care locuieşte în voi; El vorbeşte." Cuvintele lui nu sînt ale lui proprii deoarece viaţa lui—el este mort.

Dacă voi muriţi voi luaţi sîngele afară dintr-un om. Voi îl îmbălsămaţi. Necazul cu ei este că mulţi dintre ei nu au fost îmbălsămaţi. Voi luaţi sîngele afară dintr-un om, el este dus. Atunci singurul lucru pe care-l puteţi face este să puneţi un alt sînge înapoi în el. Dacă el urmează să trăiască din nou; voi i-aţi scos sîngele. Şi acum noi punem Sîngele lui Isus Cristos înăuntru! Şi acela aduce CREDINŢA lui Isus Cristos; VIRTUTEA lui Isus Cristos; CUNOŞTINŢA lui Isus Cristos; CUMPĂTAREA lui Isus Cristos; RĂBDAREA lui Isus Cristos; EVLAVIA lui Isus Cristos; BUNĂTAEA FRĂŢEASCĂ a lui Isus Cristos; şi IUBIREA LUI DUMNEZEU care ESTE Isus Cristos! El este capul care vă controlează! Iar picioarele voastre sînt temelia, credinţa. Amin! Controlate de cap. Luaţi . . . ? . . . Acolo sînteţi.

ACOLO ESTE OMUL PERFECT AL LUI DUMNEZEU—cînd el posedă aceste virtuţi.

Apoi Dumnezeu, reprezentînd Biserica Lui ca o Mireasă—o femeie. Dumnezeu reprezintă Biserica Lui ca o Mireasă, şi felul prin care el aduce pe fiecare individual să fie fiul Lui să meargă în acea Mireasă, El de asemenea a adus Mireasa prin aceste epoci pînă cînd El aduce această Biserică completă în aceasta.

Picioarele mele se mişcă. De ce?—pentru că capul meu zice aşa. Acum acestea nu se pot mişca ca mîna mea, deoarece ele sînt picioarele mele. Luther nu poate face lucrurile pe care le-am făcut noi; nici Metodiştii nu pot, deoarece ei erau altceva. Vedeţi, picioarele se mişcă deoarece capul zice aşa. Şi capul nu zice, "Acum, picioarelor, voi deveniţi mîini. Ureche, tu devii ochi." Ci în fiecare epocă Dumnezeu a aşezat aceste lucruri în Biserica Lui, şi a modelat-o prin a arăta că fiecare individ are aceste—posedă aceste calităţi. Şi această "fiinţă" cînd ea este completă, este Biserica lui Dumnezeu care merge în Răpire! Şi această "fiinţă" cînd este completată, este un slujitor al lui Dumnezeu în Biserica lui Dumnezeu, care merge în Răpire. Glorie! Vedeţi ce vreau să spun? Acolo sînteţi. Acolo este lucrul deplin.

Aici a venit un om, Pavel, punînd o temelie. Irineus a început să toarne aceasta pe ea, şi următorul a turnat aceasta,

şi următorul a turnat aceasta, următorul aceea, şi aceea, şi aceea, şi în jos înainte pînă cînd vine la ultima epocă. Dar ce este aceasta?—acelaşi Duh. Acelaşi duh care a locuit în mine zice, "Mîini, întindeţi-vă după prăjitura aceea." Acelaşi duh zice, "Picioarelor, faceţi un pas." Vedeţi ce vreau să spun?

Atunci întreaga statură a fiinţei voastre este guvernată şi controlată de aceste lucruri, dar ea nu poate fi controlată complet pînă cînd ea posedează complet aceste calităţi.

Aţi auzit vreodată aceasta? Acum, lăsaţi-mă să vă spun asta şi să păstraţi foarte. . . Puneţi aceasta în urechea voastră ascultătoare. UN LANŢ ESTE CEL MAI TARE LA VERIGA LUI CEA MAI SLABĂ. Este adevărat? El nu este mai tare decît cea mai slabă verigă a lui. Nu contează cît de tare sînt construite acestea, acesta este făcut, dacă el are o verigă slabă, acolo este unde se rupe el. Şi el nu este mai tare decît cea mai slabă verigă. Acum dacă voi posedaţi. . . Voi ziceţi că aveţi aceasta, aceasta, aceasta; voi nu aveţi *aceasta*, acolo este unde se rupe el. Dacă voi aveţi *aceasta*, şi nu aveţi *aceea*, el se va rupe chiar acolo. Voi aveţi *aceasta* şi nu aveţi *aceea,* el se va rupe. *Aceasta* şi nu aveţi *aceasta*, el se va rupe. *Aceasta* şi nu aveţi *aceasta,* el se va rupe. Vedeţi? Şi voi nu puteţi avea *aceasta* fără ca să aveţi *aceasta*. Astfel cînd vă predaţi fiinţa voastră completă, atunci Duhul Sfînt se toarnă înăuntru în aceste virtuţi. Atunci voi sînteţi un Tabernacol Viu.

Apoi oamenii privesc afară şi zic, "Acela este un om plin de virtute, cunoştinţă, şi crede Cuvîntul, cumpătare, răbdare, evlavie, bunătate frăţească, plin de dragostea Duhului Sfînt, umblînd în jur." Ce este acesta? O statură la care necredincioşii se pot uita şi să zică, "Iată un Creştin. Iată un om (sau femeie) care ştiu despre ce vorbesc. Voi niciodată nu aţi văzut o persoană mai bună, mai dulce, mai evlavioasă."

Voi sînteţi pecetluiţi. O pecete se arată pe ambele părţi. Dacă voi mergeţi, sau veniţi, ei văd pecetea tot la fel. Acolo sînteţi, vedeţi. Cînd un bărbat, sau o femeie posedă aceasta, atunci piatra de vîrf coboară jos jos şi îi pecetluieşte în Împărăţia lui Dumnezeu care este Duhul Sfînt.

Atunci Cuvîntul, venind de aici, se manifestă pe Sine prin fiecare din aceste fiinţe. Şi face această Fiinţă completă un Tabernacol al Dumnezeului celui Viu—un exemplu viu, umblător al Creştinătăţii.

Ce era Cristos, sînt aceşti oameni, deoarece Viaţa Lui este aici; ei sînt în Cristos, şi viaţa lor este moartă şi ascunsă în Cristos prin Dumnezeu şi pecetluită acolo prin Duhul Sfînt—1 Corinteni 12. Aceasta-i corect. Voi vă socotiţi morţi. Atunci voi sînteţi născuţi din credinţă, apoi virtute, şi astealalte lucruri care vă sînt adăugate pînă cînd voi sînteţi Imagine Vie perfectă a lui Dumnezeu.

Nu este aceasta minunat? Şi apoi Dumnezeu prin aceea, a adus de asemenea Şapte Epoci ale Bisericii să arate cele şapte trepte pe care El le-a adus zidind individul Lui în chipul Lui. El a zidit o Biserică completă în chipul Lui, şi la înviere acest Trup complet va fi înviat să trăiască cu El pentru totdeauna, deoarece ea este o Mireasă. Astfel aceea taie în fiecare epocă. Fiecare epocă care vine.

Şi acolo se cere mai mult, amintiţi-vă. Amintiţi-vă ce a spus Pavel aici în Evrei 11. Lăsaţi-mă doar să vă citesc ceva înainte să încheiem aici doar un minut şi apoi voi. . . Aceasta cumva vă face să vă simţiţi cumva ciudat cînd eu—întotdeauna cînd eu citesc aceasta. Eu am să iau Evrei 11 şi am să încep la versetul al 32-lea.

Şi ce să mai zic? căci nu mi-ar ajunge vremea să spun despre Ghedeon, şi despre Barac, şi despre Samson, şi despre Iefta; despre David deasemeni, şi Samuel, şi despre profeţi:

Care prin credinţă au cucerit împărăţii, au făcut neprihănire, au obţinut promisiuni, au astupat gura leilor,

Au stins violenţa focului, au scăpat de tăişul săbiei, din slăbiciune au fost făcuţi tari, s-au făcut viteji în luptă, au pus pe fugă oştile străinilor.

Femeile şi-au primit pe morţii lor înviaţi la viaţă din nou: iar alţii au fost torturaţi, neacceptînd izbăvirea; ca ei să poată dobîndi o înviere mai bună: (Jos de tot aici, vedeţi. În regulă.)

Iar alţii au avut încercări de batjocuri şi biciuiri crude, da, pe deasupra de lanţuri şi închisoare:

Ei erau împroşcaţi cu pietre, tăiaţi în două cu fierăstrăul, au fost provocaţi, au fost ucişi cu sabia: ei au pribegit în piei de oi şi capre; fiind lipsiţi, nenorociţi, chinuiţi;

(De care lumea nu este vrednică:) (Vedeţi, în paranteză, voi observaţi acolo în Biblia voastră) *"ei au rătăcit prin pustiuri, şi în munţi, şi în vizuini şi peşteri ale pămîntului.*

Şi toţi aceştia, au obţinut o bună mărturie prin credinţă," (aici: bună mărturie prin credinţă) "*nu au primit promisiunea:*

Dumnezeu avînd rînduit un lucru mai bun pentru noi, ca ei să nu fie făcuţi desăvîrşiţi fără noi."

Voi pricepeţi? Aceşti oameni care au murit aici depind şi ne aşteaptă pe noi. Astfel această Biserică trebuie să ajungă la perfecţiune pentru ca să aducă învierea, şi ei sînt sub—sufletele sub altar, aşteptînd ca această Biserică să vină la perfecţiunea ei. Dar cînd vine Cristos—şi această Biserică, vedeţi voi, devine mai mică în minoritate, (este cu mult mai ascuţită decît aceasta, dar tocmai aşa cum scriu eu această cruce acolo, vedeţi) ea ajunge sus la un vîrf de ac, pînă cînd Biserica în minoritate trebuie să ajungă într-un loc pînă cînd ea are acelaşi fel de slujbă pe care aceasta a lăsat. Deoarece cînd această piatră din capul unghiului vine înapoi—ea are un lăcaş ca aici unde ea urmează să se aşeze chiar acolo înăuntru pe o piramidă obişnuită. Ea nu este doar o culme care stă peste vîrf; aceasta este ca o flanşă mică. Şi ea trebuie să şadă acolo deoarece revarsă apele. Şi cînd vine ea, această Biserică trebuie să fie şlefuită. Toate acestea . . . restul pietrelor în piramidă stau aşa de perfect încît voi nu puteţi trece o lamă de bărbierit între ele—cîntărind tone stînd acolo. Cum le-au dus ei sus, ei nu ştiu, dar ele au fost zidite. Şi aici sus, cînd capul piramidei vine, piramida însăşi, Trupul lui Cristos va trebui să fie şlefuit—nu doar ceva crez, doctrină, sau ceva prin care noi am venit— aceasta va trebui să fie aşa de perfectă ca şi Cristos încît cînd El vine, El şi slujba aceea se vor potrivi chiar de-a dreptul împreună. Atunci va veni Răpirea şi plecarea acasă.

Priviţi unde trăim noi acum—în Laodicea unde biserica a fost cea mai rea Epocă a Bisericii pe care ei au avut-o vreodată. În Biblie noi aflăm că aceasta a fost singura Epocă a Bisericii unde Dumnezeu era în afara Bisericii, bătînd, încercînd să intre înapoi în Propria Sa clădire. Crezurile şi denominaţiunile chiar L-au scos afară din Propria Lui Biserică. "Iată, Eu stau la uşă şi bat. Dacă vreun om însetează şi va deschide uşa, Eu voi intra şi voi cina cu el."

Aici este El în această Epocă a Bisericii şi treptat L-au aruncat afară, pînă cînd aici, ei L-au scos complet. Ei nu vor să aibe nimic de a face cu aceasta.

Acum, voi vedeţi astăzi unde mergem noi. Chiar cînd sfîrşitul Epocii Bisericii Laodicea a ajuns aşa de formală, încît ea şi Catolicismul, (care a întrerupt-o chiar aici) vin împreună şi se unesc ca o mare biserică; cu o federaţie a bisericilor. Ea este la fel ca şi Catolicismul.

Există numai o diferenţă; dacă ei vă pot duce peste aceea—aceea este luarea împărtăşirii. Acela este singurul lucru în dioceză care opreşte Catolicismul şi Protestantismul de a se uni—este rînduiala împărtăşirii. Biserica Catolică zice, "Aceasta *este* Trupul." Şi biserica Protestantă zice, "Aceasta *reprezintă* Trupul."

Catolicii fac o liturghie din ea. O liturghie este că ei iau împărtăşirea, sperînd că ei sînt iertaţi. Protestanţii o iau prin credinţă, mulţumindu-i lui Dumnezeu în împărtăşire că ei sînt iertaţi. Protestanţii spun, "Noi *sîntem* iertaţi." Catolicii spun, "Noi *Sperăm* că sîntem iertaţi." *Liturghie* şi *împărtăşire*.

Ei o numesc o *liturghie*; noi o numim o împărtăşire. O *liturghie* este sperînd că este aşa. O *împărtăşire* este a şti că este aşa şi mulţumind Lui pentru aceasta. Acolo este singurul lucru asupra căruia ei nu pot veni laolaltă. Ei o vor face.

Oh, aceasta arată foarte frumos. Ei se vor uni să conducă...Aceasta va conduce tot...Păi, Biblia zice, "Şi această fiară a dat puterea lor curvei." Vedeţi, unindu-se împreună.

Întocmai exact ce spune Biblia că vor face, ei fac aceasta acum; aceasta este chiar în proces chiar această săptămînă. Nu că eu am ceva împotriva oamenilor Catolici—nu mai mult decît oamenii Protestanţi. Voi Metodişti şi Baptişti şi mulţi dintre voi Penticostalilor, cînd bisericile voastre au mers drept în această federaţie a bisericilor; cînd ei au zidit marea morgă acolo în New York, a acelei federaţii a bisericilor—ea este la fel ca în Naţiunile Unite şi altele; ei încearcă să unească tot Protestantismul împreună.

Acum, Catolicii sînt înţelepţi cu aceasta şi urmează să aducă pe acest Papă Ioan al 23-lea, sau al 22-lea, (oricare este el) el încearcă într-un fel puţin smerit să aducă toată credinţa Protestantă şi credinţa Catolică la o credinţă—exact ce Biblia a

spus că ei vor face. Acolo sînteţi. Şi Protestanţii cad la acest cîrlig, fir, şi plumb. De ce? De ce? Deoarece ei nu posedă aceste lucruri. Cunoştinţa—Cuvîntul are dreptate; răbdare—"Cei care aşteaptă după Domnul . . . " Vedeţi ce vreau să spun?

Aşa cum a spus acel episcop Metodist ziua trecută cînd ei au trecut aceasta—şi fiecare ştie ce a inspirat aceea—încercînd să ia o anumită rugăciune să se spună în biserică, sau în şcoală, şi au vrut să . . . Eu cred că era o carte de rugăciune Prezbiteriană sau ceva sau alta, iar părinţii au dat în judecată şcoala pentru că ei nu acceptau această rugăciune să fie spusă în şcoală. Acest episcop Metodist era un om bătrîn înţelept. El s-a ridicat sus şi a zis, "Aceea este greşit." A zis, "Aceasta este neconstituţional." El a prins adierea acesteia. El a zis, "Ca în biserica noastră Metodistă . . . " El a zis, "În biserica noastră Metodistă . . . mulţi din oamenii noştri întotdeauna vorbesc despre scandalul din Hollywood şi nouăzeci şi cinci la sută din ei merg să-l vadă oricum." Care este treaba? Ei au lăsat jos *asta*. Exact, ei au lăsat jos *aceea*.

Eu am vorbit chiar aici în această încăpere zilele trecute cu un oficial al uneia din cele mai mari biserici Metodiste care există în Falls City—una din cele mai spirituale biserici Metodiste care există în Fall City . . . arată epoca Metodistă care vine înăuntru după epoca noastră acolo—cea Penticostală. Şi el a zis, "În St. Louis, Missouri, ei au luat o analiză (cam cu trei sau patru luni în urmă) şi au aflat . . . " omul acela poate că şade aici în această dimineaţă. Păi, el este un contractant care zideşte această— repară clădirea pentru noi. Strada Principală Metodistă este unde aparţine el—unde Fratele Lum şi ceilalţi este păstor. Astfel noi aflăm că în aceasta, că eu cred că erau şaptezeci şi ceva la sută din oamenii Metodişti într-o analiză, un studiu, al St. Louisului a arătat că şaptezeci şi ceva la sută din Metodişti fumau şi şaizeci şi opt la sută din ei beau băuturi alcoolice —Un Metodist! Şi lucrul ciudat era cînd analiza a fost dată şi estimată între bărbaţi şi femei, femeile, erau şaptezeci şi ceva la sută faţă de circa a cincizeci la sută din bărbaţi. Mai multe femei fumau şi beau decît bărbaţii. Şptezeci la sută—şaptezeci şi ceva la sută mai multe femei decît erau acolo la bărbaţi.

Acum, ce dacă noi mergem jos la învăţătura Bibliei despre purtarea pantalonilor scurţi, scurtînd părul, şi lucruri ca acestea. Păi, aceasta este lipsă de evlavie—femeile pretinzînd evlavie şi sfinţire—partide de cărţi şi toate celelalte,

clevetitoare, şi bîrfitoare, ne fiind în stare să-şi ţină propria lor limbă, vorbind şi clevetind, şi mergînd în jur; cum este cu bărbaţii?—partide de cărţi, jocuri de golf—acolo afară îmbrăcaţi pe jumătate, îmbrăcaţi cu haine micuţe cu arătare murdară cu femeile acelea umblînd acolo afară.

Nu-i de mirare! Vedeţi acea schemă murdară trasă pe acel predicator, (predicator de închisoare) în această dimineaţă? Da domnule. Eu nu cred că acel om este vinovat de aceea. Ce a făcut el? Ca frate. . .Eu nu-mi pot aminti numele lui. Da, Dan Gilbert, predicator de închisoare. Cînd omul acela a alergat înăuntru şi l-a omorît pe Dan aici cu cîteva luni în urmă, şi acum soţia lui urmează să aibe un bebeluş. Desigur Dan este mort; ei nu pot să-i pună o transfuzie de sînge la bebeluş acum. Ea a spus că Dan a siluit-o şi acela este bebeluşul lui Dan. Eu nu cred asta nici mai mult decît să cred că o cioară are pene de porumbel. Nu domnule, eu cred că aceasta este o minciună. Eu cred că Dan Gilbert era un om al lui Dumnezeu. Eu cred că aceea este o schemă a diavolului.

Ca lucrul acela încercînd să treacă despre rugăciunile acelea. Acel episcop Metodist bătrîn a fost suficient de înţelept să prindă aceasta. Dacă aceea ar fi trecut—aceea era doar inspirat de către altceva. Asta-i corect.

Întocmai ca problema segregaţiei jos în Sud—acelaşi lucru. Eu cred că omul ar trebui să fie liber. Eu cred că această naţiune stă pentru libertate. Eu nu-l blamez pe Dl. Kennedy pentru trimiterea de trupe jos deşi eu nu sînt un "Negustor Nou," şi eu nu sînt un Democrat, eu nu sînt un Republican; eu sînt un Creştin. Dar eu nu cred în aceea. Nici nu cred eu că oamenii de culoare ar trebui să-şi vîndă dreptul lor de naştere pentru astfel de lucruri, nici atît. Acolo era un. . .partidul Republican. . .sîngele lui Abraham Lincoln i-a eliberat pe acei oameni, deoarece el era un om evlavios. Eu cred că voi ar trebui să vă ţineţi de partid dacă voi urmează să votaţi de fapt. Dar eu vă spun un lucru, băiatul acela nu a fost acolo doar din cauza şcolilor; băiatul acela este un cetăţean. El este un American. Aceasta este libertate pentru toţi. Culoarea unui om nu ar trebui să schimbe deosebirea lui. "Noi toţi. . ." (Dumnezeu a zis) "dintr-un om s-a făcut tot sîngele, toate naţiunile." Noi toţi sîntem una.

Dar băiatul acela, el era un soldat; el era un veteran. El s-a luptat pentru ce era drept. El avea un drept să meargă la

şcoală. Aceasta-i corect, dar el avea multe şcoli la care el putea să meargă. Aceasta-i ceea ce este treaba. Dacă vă puneţi în spatele ei, aceasta este treaba aceea denominaţională din această zi prezentă acolo sus care inspiră asta. De ce? Ei întorc voturile acelor de culoare de la Republicani la Democraţi, şi ei îşi vînd drepturile lor de naştere prin aceasta. Exact adevărul. Duhul Sfînt nu este acolo. "Lăsaţi ca cel ce are înţelepciune, lăsaţi ca cel ce are cunoştinţă," exact.

Întocmai ca această biserică, această epocă prezentă, se vinde pe ea însăşi. Nu puteţi voi vedea ce urmează să se întîmple? Nu-mi pasă dacă aceasta este înregistrat, aici vine aceasta! Care este treaba? Propria mea mamă obişnuia să zică, "Daţi-i diavolului cotizaţiile." Acolo era un om care a făcut un lucru care era sensibil; acela era Castro, acolo jos. Da domnule, el a mers acolo jos, Capitaliştii aveau toată trestia de zahăr şi totul—aceasta este pe un standard de aur ca Statele Unite. Ce a făcut el? El a cumpărat toate obligaţiunile acelea. A obţinut banii în orice fel a putut. Ce a făcut el atunci? El a falsificat moneda şi a schimbat-o. I-a pus drept înapoi . . . Acela este singurul lucru pe care îl poate face această naţiune.

Aţi auzit *Life Line* dimineaţa trecută? Păi, voi ştiţi, aceasta este întocmai cum vindeţi obligaţiuni pe aur. Obligaţiunile deja sînt luate sus, şi acest guvern prezent acum cheltuie bani pentru ce?—pentru banii de impozit pe care ei îi vor colecta în patruzeci de ani de acum. Ea este terminată. Aceea era în *Life Line* chiar din Washington D.C., în toată naţiunea. Impozite—ei cheltuiesc şi încearcă să cumpere străin . . . Păi, ei o dau afară pe aceasta oricum. Voi nu vedeţi, că aceasta este exact ceea ce ei urmează să facă? Vedeţi, ce este aceasta? Acum, dacă această naţiune se duce în faliment—singurul lucru care-l poate face este să meargă în faliment. Singurul lucru pe care ea îl poate face este să meargă în faliment. Acela este singurul lucru cu judecată de făcut—să schimbe moneda. Dar ei nu vor să o facă. Sub această administraţie prezentă, biserica Romano Catolică posedă aurul lumii, şi ceea ce ei vor face este să vîndă totul. Aceşti oameni bogaţi şi aşa mai departe ai pămîntului, aşa cum spune Biblia, ce vor face ei înainte ca ei să piardă—compania de tutun Brown şi Williamson (cei mai mulţi din ei sînt Catolici oricum) şi toate astealalte lucruri; ce vor face ei?—ei vor accepta asta şi ei vor lua banii de la Roma, şi atunci ea şi-a vîndut chiar dreptul ei de naştere! Roma o susţine. Da, domnule.

Ea va susţine aceasta. Şi ei obţin suficientă politică acum—obţinînd suficient în jurul lor. O aduce în cabinetul lui. Priviţi ce cere Dl. Kennedy.

Şi cînd voi aţi văzut asta zilele trecute—nu mai este nevoie să se mai voteze. La ce foloseşte să votezi? Cînd ei au pus aceasta în ziar şi au dovedit aceasta înaintea publicului, şi ei au refuzat să facă ceva referitor la aceasta; cînd ei au dovedit că maşinile de-a lungul naţiunii au fost aranjate—că ei l-au ales pe Dl. Kennedy printr-un vot fals. Nu a spus Biblia că el va veni înăuntru prin înşelăciune? O falsificare.

Acum, eu nu sînt împotriva partidului Democrat—nu mai mult decît un partid Republican, ci eu doar declar fapte din Biblie. La ce foloseşte să votezi? Ei ştiu cine merge înăuntru acolo.

Cît de mulţi vă amintiţi emisiunea de televiziune unde aceasta avea două femei ridicîndu-se şi una a zis, "Eu am să votez pentru. . . " O femeie Protestantă a zis, "Eu am să votez pentru Dl. Kennedy."

Ei au zis, "De ce?"

A zis, "Deoarece eu cred că el este un om mai deştept decît Dl. Nixon. El va fi un Preşedinte mai bun."

Apoi ei au zis, "Aceasta este o femeie Catolică. Pentru cine o să votaţi dvs?"

Ea a zis, "Eu sînt o Catolică, o Romano Catolică, o Catolică loială." Ea a zis, "Eu am să votez pentru Dl. Nixon."

"De ce?"

A zis, "Deoarece eu cred că Dl. Nixon va fi un preşedinte mai bun, deoarece el este mai obişnuit cu lucrurile. El este mai familiarizat cu Comunismul." Femeia aceea a spus o minciună.

Eu am ceea ce ei numesc, *Faptele Credinţei noastre*, cea mai scumpă carte Catolică care poate fi cumpărată. Şi în ea se zice acolo, "Dacă acolo este un Catolic pe un buletin de vot care candidează împotriva unui Protestant, dacă un Catolic votează pentru un Protestant ei sînt excomunicaţi de la părtăşia cu biserica Catolică." Adevărat! Iar dacă acolo sînt doi Catolici candidînd pentru aceeaşi funcţie, ei să aleagă pe Catolicul care este mai loial la "biserica mamă" şi să voteze pentru ei.

Vedeţi cum este acea înşelăciune? Ce încearcă ei să facă? Împart bani să cumpere ce?—ei încearcă să o ruineze!—şi ei o fac, şi ea este ruinată.

Ce este aceasta? Aceasta este în standardul aurului, şi Biserica Catolică (ierarhia) posedă aurul lumii—$168,000,000,000. Aceasta este.

Aruncaţi-o drept înapoi pe standardul aurului lor şi voi oamenilor doar păstraţi-vă casele şi alte lucruri, dar voi aparţineţi de biserica Catolică. Naţiunea aparţine la biserica Catolică. Întregul lucru este capturat drept înăuntru în felul acesta prin moneda lor.

Nu vorbeşte Biblia despre aceasta? Acela este tabloul pe care Biblia ni-l desenează? Ceea ce eu încerc să vă spun, Frate, astăzi ei zic, "Aceea va fi o biserică minunată. Ea va uni Protestantismul." Aceasta arată bine la ochiul natural, dar cunoştinţa acestei lumi este nebunie la Dumnezeu, şi i-a făcut plăcere lui Dumnezeu ca prin nebunia predicării să mîntuiască pe acei care sînt pierduţi prin slujbă divină pe care El a ordinat-o în Biserica Lui să zidească Biserica pe aceste calităţi spirituale şi nu pe ceva care aparţine de pămînt.

Petru a zis, "Şi pentru că voi aţi scăpat de stricăciunea care este în lume prin pofta de bani, şi pofta de petreceri mari, plăceri, mîncăruri, băuturi, şi pofta pe care noi o avem, voi aţi scăpat de aceea; iar acum voi sînteţi zidiţi în mijloacele de trai." "Eu adresez aceasta către Biserică," a zis el. Asta este. Aţi citit voi aceasta? Aţi priceput voi aceasta? Aţi auzit-o voi cînd am citit-o aici în urmă? În II Petru, doar ascultaţi ce zice el aici; cît de frumos este scris aici, cum o adresează el. În regulă ascultaţi-l acum aşa cum vorbeşte el. În regulă,

> *Simon Petru, un slujitor şi un apostol al lui Isus Cristos, către acei care au căpătat credinţă de acelaşi preţ cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu şi Mîntuitorul nostru Isus Cristos:*
>
> *Harul şi pacea să vă fie înmulţite prin cunoştinţa lui Dumnezeu, şi a lui Isus Domnul nostru,*
>
> *După cum puterea Lui divină ne-a dat toate lucrurile"* (Cine va moşteni pămîntul, şi toate lucrurile? Sigur că aparţin. . . da, în regulă) *"în care privesc viaţa şi evlavia, prin cunoştinţa aceluia ce ne-a chemat la slavă şi virtute:*

Prin care ne sînt date făgăduinţe nespus de mari şi scumpe: ca prin acestea voi să puteţi fi părtaşi ai naturii divine, după ce aţi scăpat de stricăciune" (ascultaţi la aceasta) *"care este în lume prin poftă."*

Pofta pentru bani. Pofta pentru lucruri mari. Pofta pentru popularitate. Aceste lucruri sînt moarte pentru credincios! Nouă nu ne pasă—un cort sau o colibă! De ce să-mi pese? Trăiesc sau mor; scufundat sau înecat; acesta este lucrul în care sînt interesat: Împărăţia lui Dumnezeu! Dacă eu îmi menţin casa; dacă eu îmi menţin familia; dacă eu îmi menţin orice ar fi aceasta; lăsaţi-mă să menţin pe Cristos, nădejdea slavei!

Clădeşte-mă, oh Doamne în aceasta. Lasă ca Cristos să fie Capul meu! Să lucrezi prin mine pe temelia mea credinţa mea care este în El. Lasă virtutea, cunoştinţa, cumpătarea, răbdarea, evlavia, şi bunătatea frăţească să lucreze în mine, oh Doamne, este rugăciunea mea. Nu-mi pasă—trăiesc sau mor; mă scufund sau mă înec; denominaţiune sau fără denominaţiune; prieten sau fără prieten, lasă ca aceea să lucreze în mine. Lasă ca virtutea lui Cristos, cunoştinţa Lui, să se reverse ca eu să pot fi în stare să învăţ pe acei, pentru că Dumnezeu a aşezat în biserică apostoli, profeţi, învăţători, păstori şi evanghelişti, totul pentru desăvîrşire şi să aducă toate aceste virtuţi în ea—pînă la acea perfecţiune a venirii Fiului lui Dumnezeu.

Fiecare din aceste pietre este material din acel unul. Aceasta este material din acesta. Fiecare din aceste virtuţi aparţin în El, şi ele se toarnă afară din El în jos prin ei. Amin!

Este ora doisprezece. Unde merge toată aceasta? Amin.

Voi Îl iubiţi? Voi credeţi aceasta? Ascultaţi micuţilor . . .

Sora Kidd a zis în această dimineaţă, "Frate Bill, eu nu ştiu dacă voi ajunge să te mai văd din nou." Aceasta parcă m-a omorît. Ea se gîndeşte că ea îmbătrîneşte; ea este. Eu mă rog ca Dumnezeu să o păstreze pe ea şi pe Fratele Kidd multă vreme. Lăsaţi-mă să vă spun, noi nu ştim cît de mult o să ne avem unul pe altul. Eu nu ştiu cît de mult o să mai fiu cu voi. Dumnezeu mă poate chema să mă duc din lume. El mă poate chema la un alt cîmp de slujbă. El vă poate chema pe voi pe undeva. Noi nu ştim, dar haideţi să obţinem, să nu lăsăm aceasta să treacă doar peste noi. Să luăm asta. Acolo este aceasta în Biblie. Aici aceasta modelează toate celelalte, şi

dacă eu aveam doar timp să fac aceasta—voi nu o puteţi face într-o zi, voi ştiţi asta—eu aş putea doar să leg întregul lucru împreună. Priviţi cînd noi am terminat cu Mesajul acela acolo, voi vedeţi ce a făcut Duhul Sfînt acolo pe perete, nu-i aşa? Cîţi aţi fost aici atunci? A venit drept jos şi a desenat acelaşi lucru—Îngerul Domnului.

Vedeţi, acesta este Adevărul. Nu lăsaţi să vă scape. Tineţi-vă de el, copii. Ţineţi-vă de acela. Amintiţi-vă, zidiţi pe credinţa voastră: virtute, cunoştinţă, răbdare . . .

Acum aici eu cred că am o bucată de hîrtie aici, dacă eu nu am scăpat-o pe undeva cînd eu predicam. Chiar aici este. (Îţi mulţumesc, Frate. Îţi mulţumesc foarte mult.) Dacă voi vreţi să vă uitaţi la ea şi să vedeţi dacă există ceva aici care voi aţi putea fi în stare să—poate aceasta este un model puţin mai bun decît este acela acolo, ca voi să puteţi fi în stare să copiaţi ceva din acesta. Eu o voi prinde doar aici sus şi voi sigur puteţi să vă uitaţi la ea şi să o scrieţi jos.

Acum, eu vreau ca voi să o luaţi, să o studiaţi, să o comparaţi, şi apoi să ACŢIONAŢI asupra acesteia. Să nu o studiaţi doar, comparaţi aceasta—ci ACŢIONAŢI asupra ei, cînd voi o faceţi. Luaţi-o sincer pentru voi înşivă.

Nu ziceţi, "Păi, m-am bucurat să ascult la ea." Eu la fel. Dar să o asculţi şi apoi să o primeşti este diferit. Vedeţi, aceasta este diferit. Există şapte calificări să facă statura lui Dumnezeu. Există Şapte Epoci ale Bisericii prin care Dumnezeu a adus Biserica la aceste calificări, şi El a avut şapte mesageri să facă aceasta. Acolo este şapte, şapte, şapte. Şapte este numărul lui Dumnezeu de completare, şi trei este numărul perfect al lui Dumnezeu. Astfel acolo sînt trei şi şapte treiuri. Astfel matematic, spiritual, prin Cuvîntul, prin mărturia Duhului Sfînt, toate din aceasta au completat lucrul împreună.

Să o studiem. Să adăugăm la credinţa noastră aceste lucruri, apoi, ca noi să putem să venim la statura deplină a lui Cristos—fiind uniţi împreună cu iubire evlavioasă, frică de Dumnezeu, reverenţi în inima noastră unul faţă de altul, respect adînc unul faţă de altul, bunătate frăţească şi de surori—niciodată vulgaritate. Nimic decît doar puritatea Duhului Sfînt în trăire; trăiţi împreună, fiţi un Creştin; umblaţi cu credinţă; lăsaţi ca virtutea lui Dumnezeu să curgă prin voi. Lăsaţi ca cunoştinţa lui Dumnezeu cînd se ajunge la

bine şi rău. . . Cînd diavolul prezintă ceva care nu este exact Scriptural, îndepărtaţi-vă de la aceasta. Aceasta este exact corect.

Eu pot să-mi imaginez că apostolii aceia nu au acţionat ca noi. Ei au mers în jur, probabil un om de cîteva cuvinte pînă cînd au ajuns la amvon. Ei au păşit înăuntru ei au făcut ce trebuiau să facă, şi au ieşit afară. Da, domnule, ei aveau putere. Ei aveau virtute. Ei nu au avut argumente cu oamenii; ei ştiau unde au stat. Aceasta-i tot, ei ştiau pe cine au crezut. Ei au continuat să umble în Duhul făcînd numai. . . Întocmai cum am spus cealaltă seară, "O mică încuviinţare. Aceea era tot ce Dumnezeu avea de făcut atunci nimic nu-i oprea pe ei." Ei nu s-au întrebat, studiat, păi-cum, şi osteniţi cum sîntem noi, dacă ei să facă aceasta sau aceea. Ei au mers înainte şi au făcut-o oricum. Doar o mică încuviinţare de la Dumnezeu. Aceea a făcut-o. Aceasta este. De ce? Cum puteau ei să ştie că aceasta era o încuviinţare de la Dumnezeu? Ei aveau toate aceste virtuţi aici, toate aceste calificări, şi prima încuviinţare mică de la Dumnezeu s-a comparat cu fiecare bucăţică din aceasta şi cu Cuvîntul Lui; ei ştiau că acesta era Cuvîntul lui Dumnezeu şi îndată au plecat. Ei nu trebuiau să se îngrijoreze de nimic altceva. Cînd Dumnezeu a vorbit, ei au plecat.

Noi vorbim. . . Dumnezeu ne vorbeşte; noi zicem "Bine, noi vom începe. Noi vom vedea dacă noi putem trăi această Viaţă." Primul lucru care-l ştiţi, cineva vă supără. Păi sigur, acela-i diavolul!

Voi s-ar cuveni să-l vedeţi cum încearcă să mă reţină de la această adunare în această dimineaţă. Voi s-ar cuveni să aveţi aceea odată. Oh milă, eu trebuie să mă lupt de fiecare dată cînd menţionez o adunare. Şi dacă eu urmează să mă rog pentru bolnavi şi dacă cineva moare şi nu este mîntuit, acolo vor fi treizeci de chemări care vin înăuntru în zece minute (dacă ele pot ajunge înăuntru aşa repede,) să mă ţină de la aceasta, "Oh Frate Branham, tu trebuie să faci aceasta," dar acolo este un suflet în joc.

Seara cealaltă eu am fost chemat într-un loc. Un om tînăr. . . Eu am vorbit cu el jos aici în ceea ce voi numiţi, (super market) cu cîţiva ani în urmă. El a devenit un alcoolic. Eu am cunoscut pe băiat, un băiat bun fin; dar el era un păcătos. Şi astfel mama lui a chemat. Eu cred că ea l-a chemat pe Doc de două ori, şi l-a chemat pe Billy, şi în final eu am primit mesajul. Şi cînd eu am primit mesajul, foarte cinstit, eu

niciodată nu am avut aşa de multă luptă în viaţa mea să ajung la acel băiat. Şi cînd am ajuns acolo, sărmanul băiat nu mă mai cunoştea. Acolo era el culcat acolo, inconştient. Şi doar agitîndu-se. Tatăl său încercînd să-l mîngîie şi zicînd, "Dragă," şi omul era cam în vîrstă de cincizeci şi unu de ani. Şi zicea, "Dragă aceasta," şi "stai liniştit." El încerca să se ridice; braţele lui micuţe erau cam aşa de subţiri. Băiatul avea aşa de mult cancer încît el nu era nimic decît doar cancer solid. Toate organele trupului său aveau cancer. Chiar şi circulaţia sîngelui lui era cancer. Totul. Şi acolo era el încercînd să se ridice sus şi să se agite în felul acesta.

Eu l-am luat de mînă; am zis, "Woodrow, Woodrow, acesta este Fratele Branham."

Tatăl lui a zis, "Tu nu ştii, că acesta este Fratele Bill, Woodrow; acesta este Fratele Bill."

El a zis, "Hî, Hî, Hî," în acest fel.

Şi tatăl lui a privit şi a zis, "Billy, tu ai venit puţin cam tîrziu."

Eu am zis, "Niciodată nu-i prea tîrziu. El este aici. Eu am avut o luptă, şi apoi ceilalţi băieţi, alţi cîţiva băieţi, (păcătoşi) stăteau acolo—unii din rudeniile lui. Eu am zis, "Voi vedeţi, băieţi, fiţi gata, deoarece voi veţi ajunge la acest loc. Voi trebuie să veniţi chiar aici jos. Poate nu prin cancer; voi aţi putea veni prin altceva acolo afară pe autostradă sîngerînd de moarte, sau ceva. Voi trebuie să veniţi la aceasta." Noi am vorbit cu ei. Eu am aşteptat să văd ce va spune Duhul să fac. Aşteptam.

Primul lucru pe care-l ştiu, eu am simţit acea mică încuviinţare. "Pune-ţi mîinile peste el." Eu am păşit în jur şi am zis, "Voi toţi să vă aplecaţi capetele." Ei toţi şi-au plecat capetele (doi sau trei flăcăi tineri acolo.) Eu mi-am pus mîinile peste el. Am zis, "Doamne Dumnezeule, lasă ca băiatul să aibe cunoştinţă de a şti ce urmează ca el să facă, căci el trebuie să întîmpine acest lucru. El este pe moarte. Acest diavol l-a înfăşurat, şi el se duce. El a băut pînă spre moarte. Aici el este în această condiţie; eu mă rog ca Tu să fii milostiv cu el." Şi cînd m-am rugat pentru el, în dimineaţa următoare el şedea sus vorbind cu tatăl său.

Busty Rodgers, cînd ei m-au chemat aici jos la spital nu cu mult în urmă. Eu am fost acolo afară în ziua aceea după ce am predicat afară la Middletown unde micuţa Georgie Carter a

fost vindecată—voi toţi vă amintiţi aceasta. Acolo era Fratele Smith, un predicator Metodist a zis, "Dacă cineva a fost botezat vreodată în Numele lui Isus Cristos, să plece afară de sub cortul meu!" În acest fel, acolo sus la Tottensford ţinînd acel miting sus acolo. Oh, mă condamna pentru fiecare lucru la care vă puteţi gîndi. Eu nu am spus un cuvînt. Am mers drept înainte. Eu aveam o însărcinare. Domnul mi-a arătat o vedenie că acolo era un miel acolo jos agăţat pe undeva în pustie. Voi toţi vă amintiţi vedenia toţi dintre voi. Eu presupun că da; vă amintiţi aceasta?

În regulă, atunci eu mergeam în jos prin pustie la vînătoare după el. Eu am mers la Tottensford. Fratele Wright de acolo ştie că am plecat acolo, nu ştiam ce să facem. Eu am cumpărat o cutie mică de săpun pentru zece cenţi. Eu urma să merg acolo afară, să stau acolo, şi să predic pe scări. El a zis că el urma să meargă sus pe vîrful dealului să facă ceva comerţ. Eu am mers cu el. Acolo era o biserică mare veche Baptistă aşezată acolo sus, goală. Domnul mi-a zis, "Opreşte-te acolo."

Eu am zis, "Lasă-mă afară chiar aici, Frate Wright," şi m-am oprit. El a mers înainte sus şi a venit înapoi. Eu am mers acolo şi nu am putut deschide uşa. Eu am zis, "Doamne, dacă Tu eşti în aceasta şi vrei ca eu să merg în biserică, deschide uşa pentru mine."

Eu am şezut jos acolo şi mă gîndeam. Am auzit pe cineva venind—a urcat, şi el a zis, "Bună ziua." El a zis, "Aţi vrut să intraţi în biserică?"

Eu am zis, "Da, Domnule."

El a zis, "Eu am cheile aici." Am început un miting. Prima săptămînă, aproape nimic. Prima seară eu am avut o adunare—Fratele Wright şi familia lui. Primul lucru care-l ştiţi, la sfîrşitul săptămînii ei nu au putut nici măcar cu greu să stea în curtea lor. Totuşi mielul acela nu a venit. Fratele Hall a fost salvat în timpul acela—păstorul de acolo acum. Eu nu puteam afla unde era acest miel. După un timp, afară din Biserica lui Cristos, jos dedesubt de deal, acolo fetiţa aceea care nu s-a mişcat de nouă ani şi opt luni, zăcînd acolo—acolo era ea. Voi toţi cunoaşteţi povestea.

Da, domnule, în după-masa aceea cînd Busty Rodgers (solid mare, veteran zdravăn) stînd acolo, eu am mers acolo afară, şi acolo stătea adunarea Fratelui Smith să rîdă de mine, să-şi bată joc de mine pentru că botezam în Numele lui Isus.

Eu am păşit afară în apele acelea nămoloase din Tottensford unde ei aveau un pîrîu acolo doar urlînd cît de tare putea. Doi diaconi au păşit afară cu mine. Eu am zis, "Eu stau aici în această după-masă să reprezint Sfînta Scriptură a lui Dumnezeu." Am zis, "Eu citesc în Biblie aici unde Petru a zis 'Pocăiţi-vă fiecare din voi, şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor'." M-am întors în jur, am înmînat cartea unuia din diaconi, am păşit acolo afară, şi am zis, "Oricine vrea care se pocăieşte de păcatele lui este un supus să vină." Am păşit afară acolo în apă, şi am zis, "Mi se pare că îngerii şed pe fiecare ramură," apoi eu am păşit înăuntru.

Oh doamne, cam la timpul cînd am botezat cam doi sau trei, toată adunarea lui—acele femei îmbrăcate cu rochii fine de mătase—lovind apa aceea, strigau cu tot glasul lor. Eu am botezat toată adunarea lui în Numele Domnului Isus Cristos! Voi ştiţi asta. Eu am fotografia despre aceasta.

Acolo a fost aceasta. Ce era aceasta? Adăugînd la virtutea voastră vedeţi. Lăsaţi-o în pace. Dumnezeu ştie cum să o facă. Dumnezeu ştie cum să aducă aceste lucruri la împlinire. Lăsaţi-i să spună ce vor ei. Nu faceţi nici o deosebire. Doar continuaţi să mergeţi.

Busty Rodgers, stînd acolo, cînd el a văzut aceea, el a zis, "Atunci, eu cred aceasta din toată inima mea," şi a venit afară în apă îmbrăcat cu hainele lui cele bune şi a fost botezat în Numele lui Isus Cristos.

Cam cu trei sau patru ani în urmă ei m-au chemat aici jos la spital în New Albany. Acolo el era pe moarte cu cancer; doar mîncat tot. Doctorii i-au dat de trăit pînă în dimineaţa următoare. El a zis, "El moare chiar atunci, vino imediat."

Eu am mers jos în cameră. Cînd am mers, stînd acolo şi mă rugam. El a zis, "Billy, acolo este un curcubeu ocolind acel colţ acolo."

M-am întors să privesc. Am zis, "Busty, acela este un legămînt. Tu nu vei muri. Legămîntul sîngelui te salvează." Mi-am pus mîinile peste el, şi am zis, "Doamne Dumnezeule, prin vedenia aceea de acolo care dovedeşte că Tu eşti aici, legămîntul Tău este: prin rănile Lui noi sîntem vindecaţi." Mi-am pus mîinile peste el, şi acolo el s-a făcut bine. L-au trimis acasă.

Cam patru sau cinci ani—cam patru ani—pescuieşte în sus şi-n jos pe rîu şi toate merg înainte, şi unde a fost cancerul în jurul esofagului stomacului; el avea bătături, a fost un nod mare şi tare. Doctorii, veteranii spitalului i-au spus că ei aveau un tratament cu cobalt care poate să întindă aceea; să lase mai multă hrană să meargă jos deodată. (Lui îi era greu să ia hrană multă; el trebuia să mănînce aşa de încet.) El a mers acolo să i se facă aceasta. Eu nu am ştiut că el era acolo.

Apoi cînd ei l-au operat, au aflat că aceasta l-a aruncat într-o convulsie, şi el a avut un atac. I-a paralizat o parte a lui în jos în felul acesta; şi singurul lucru pe care el îl putea face era să strige doar pe jumătate. El a luat un creon în felul acesta şi el mergea, "Uhh, uhh, uhh" şi el a încercat să scrie, tremurînd în acest fel cu mîna lui bună. Partea lui stîngă era paralizată. Mîna lui . . . "Isus a salvat, o mie nouă sute şi ceva," şi el nu a putut să o obţină.

Astfel acum cînd soţia lui a zis, "Frate Branham, eu nu ştiu ce vrea el să spună prin aceea."

Eu am zis, "D-nă Rodgers, ce el vrea să zică că erau o mie nouă sute şi ceva că el a fost salvat şi botezat în Numele lui Isus acolo jos. Aceea este ceea ce se plăteşte acum. Lui nu-i este teamă să moară." Am zis, "Doamne Dumnezeule, cruţă-i viaţa! Eu mă rog în Numele lui Isus ca Tu să-i cruţi viaţa lui." Am pus mîinile peste el. Paralizia l-a părăsit, convulsiile s-au oprit, şi el s-a ridicat din pat, şi el este acum sus dînd mărturii.

Adăugaţi la credinţa voastră, virtute; adăugaţi la virtutea voastră, cunoştinţă; la cunoştinţa voastră, cumpătare; la cumpătarea voastră, răbdare; la răbdarea voastră, evlavie; la evlavia voastră, iubirea de fraţi; la iubirea voastră de fraţi, Duhul Sfînt, şi Cristos va veni. Deoarece chiar sub El, Duhul Sfînt, este Duhul lui Isus Cristos în Biserică să manifeste virtuţiile acelea.

Oh doamne, iată că este doisprezece şi un sfert.

"Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
Deoarece El m-a iubit întîi . . . (departe jos aici
înainte ca voi să fiţi ceva)
Şi a plătit (ce a făcut El?) salvarea mea
Pe lemnul Calvarului."

De unde ştiu eu aceasta?—deoarece El m-a iubit întîi.

"Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
Deoarece El m-a iubit întîi . . . (acolo este cauza)
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului."

Eu Îi promit în această dimineaţă din toată inima mea că prin ajutorul Lui şi prin harul Lui, mă rog ca eu să caut zilnic fără încetare pînă cînd eu simt fiecare din aceste cerinţe curgînd în această statură micuţă a mea. Pînă eu pot fi o manifestare a lui Cristos cel Viu, căci El a devenit păcat ca mine, ca eu să pot deveni neprihănirea lui Dumnezeu ca El. El a luat locul meu. Doamne, lasă-mă să-l iau pe al Lui, acum, deoarece acesta este scopul pentru care a murit El.

Cîţi vor promite acelaşi lucru prin harul lui Dumnezeu. Cu capetele noastre aplecate acum şi mîinile noastre sus.

Eu Îl iubesc . . . (Eu promit aceasta, Doamne. Această biserică promite aceasta. Statura deplină a lui Isus Cristos)
Deoarece El m-a iubit întîi,
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

Statura Unui Om Perfect, Vol. 3 No. 10
(*The Stature Of A Perfect Man*, Vol. 2 No. 18)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineaţa la 14 Octombrie, 1962, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică şi tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată in 1993 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org